

MINISTERIE
VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
BEZITSVORMING EN P.B.O.

B.V.D.

No. : 481.587
Bijl. : 1. (49 blz.)
Betr.: 19de partijcongres van de CPN.

'S-GRAVENHAGE, 29 JAN. 1959
Stadhoudersplantsoen 25

P. H. G. 61/18

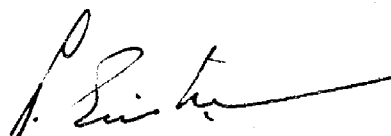
GEHEIM

3/11

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een verslag aan te bieden van het 19de partijcongres van de CPN, gehouden te Amsterdam op 26, 27, 28 en 29 december 1958.

Gezien de kwetsbaarheid van de bronnen, waaruit de gegevens omtrent het besloten gedeelte van dit congres werden geput, moge ik Uw aandacht nadrukkelijk vestigen op het geheim karakter van dit verslag.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. L. Einthoven

Aan Zijne Excellentie
de Minister-President
Plein 1813 no. 4,
te
'S-GRAVENHAGE.

GEHEIM

GEHEIM

HET 19^e PARTIJCONGRES
VAN DE C.P.N.

*

AMSTERDAM 26 - 29 DECEMBER 1958

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

GEHEIM

19de PARTIJCONGRES VAN DE CPN.Amsterdam 26 t/m 29 december 1958.Samenvattend verslag.

<u>I n h o u d.</u>	<u>blz.</u>
I. De betekenis van het congres.	1.
II. Voorbereiding.	3.
III. Verloop van het congres en beveiligingsmaatregelen.	5.
IV. Samenstelling van de districtsdelegaties.	9.
V. Rede van Paul de Groot: "Eenheid van actie tegen reactie".	10.
VI. Discussie op de inleiding van De Groot en beantwoording.	15.
VII. Verkiezing partijbestuur.	21.
VIII. Samenstelling partijbestuur, dagelijks bestuur en secretariaat.	23.
IX. Financieel verslag.	27.
X. De wijziging van de statuten.	28.
XI. Oproep van het 19de congres.	30.
XII. Verslag mandantencommissie.	31.
XIII. Buitenlandse afgevaardigden.	32.

B i j l a g e n.

1. "Open brief" aan 19de congres en leden CPN.
2. Antwoord van Paul de Groot op "open brief".
3. Oproep van het 19de congres.
4. Afgevaardigden naar het congres.

* * *

januari 1959.

I.

DE BETEKENIS VAN HET CONGRES.

Zelden of nooit zag de CPN zich - ten gevolge van de medio 1957 in het partijbestuur aan de dag getreden conflictsituatie - voor zulke grote moeilijkheden geplaatst als tussen het in oktober 1956 gehouden 18de en het jongste 19de partijcongres.

Zouden bij elke andere politieke partij dergelijke moeilijkheden en het ten aanzien daarvan door het bestuur gevoerde beleid op een congres het voornaamste onderwerp van bespreking zijn geweest, bij de CPN - naar de uitdrukking van Lenin een "partij van het nieuwe type" - was dit niet het geval.

Niettemin heeft het conflict in de partij zijn stempel op het congres gedrukt. Paul de Groot heeft het gemaakt tot een openlijke demonstratie van eenheid en een nadrukkelijke afwijzing van de pogingen van de Bruggroep om zich tussen hem en de partij te plaatsen. De positie van De Groot als partijleider lijkt na het congres sterker dan ooit tevoren.

Zo gezien had een journalist, die het karakteriseerde als "het congres van Paul de Groot" het bij het rechte eind.

Het lag geenszins in de bedoeling van De Groot het conflict in den brede te laten bespreken. Het congres kreeg slechts tot taak deze kwestie formeel af te wikkelen. Het geheel was om die reden zorgvuldig geregisseerd.

Reeds bij de voorbereiding bleek, dat De Groot er alles op zette om beïnvloeding van het congres door de groep Wagenaar c.s. te beletten. De bij de CPN gebruikelijke voorselectie van de gedelegeerden werd nog strenger toegepast dan anders. Er werd zorgvuldig voor gewaakt, dat geen gedelegeerde werd gekozen aan wiens loyaliteit ten opzichte van Paul de Groot ook maar de minste twijfel mogelijk was. Aan de afgevaardigden was duidelijk gemaakt dat het brengen van kritiek ongewenst was en dat men zich eensgezind achter het partijbestuur diende te plaatsen.

De geroyeerde partijbestuurders hebben gepoogd de opzet van De Groot om het conflict niet als zodanig in behandeling te brengen te doorkruisen. Zij publiceerden daartoe aan de vooravond van het congres een open brief, waarin voorstellen tot herstel van de eenheid in de communistische geleerden werden gedaan. Dit gaf de afgevaardigden echter geen aanleiding de kwestie van de onenigheid in de partij als zodanig in beschouwing te nemen.

- Van -

Van de mogelijkheid tot instellen van een formeel beroep tegen hun roeyement bij het congres hebben de geroyeerde partijbestuurders geen gebruik gemaakt.

De agenda van het congres vermeldde drie punten, t.w.:

1. de naaste taken van de partij (inleider Paul de Groot);
2. vaststelling van de statuten (inleider Henk Hoekstra); en
3. verkiezing van het partijbestuur.

In tegenstelling tot vorige congressen was voor de behandeling van deze punten voldoende tijd (zelfs vier dagen) uitgetrokken. Door de nadrukkelijke regie verliep het congres zo vlot, dat men op het gestelde tijdschema voor kon blijven.

Blijkbaar was het ditmaal niet nodig het element van in "tijdnood" te geraken te gebruiken, teneinde beslissingen in min of meer gehaaste sfeer te forceren.

Het congres als geheel is een weinig indrukwekkende vertoning geworden. Er is geen sprake geweest van enige koerswijziging of een verandering van organisatorische aard. De partijlijn is, behalve voor wat betreft de vakbewegingstactiek, niet in behandeling geweest. Het beleid van het partijbestuur werd niet of nauwelijks besproken en in het geheel niet bekritiseerd.

Door het aannemen van de "oproep" hechte het congres op indirecte wijze zijn goedkeuring aan het optreden van Paul de Groot en de zijnen tegen de oppositiegroep en sprak het een veroordeling uit over de houding van Wagenaar c.s.

Gezegd kan worden dat met het congres het conflict in de partij formeel werd afgewikkeld. De partij neemt zich evenwel voor waakzaam te blijven tegen het "revisionistische gevaar".

Van de gelegenheid dat de gehele partij bijeen was werd gebruik gemaakt voor het inluiden van de verkiezingscampagne. Gezien het korte tijdsverloop liggende tussen de aankondiging van de verkiezingen en het congres, kon niet verwacht worden dat hierover al een afgerond plan ter tafel zou worden gebracht.

* * *

II.

VOORBEREIDING.

In zijn zitting van 20 en 21 september 1958 stelde het partijbestuur het tijdstip vast waarop het congres zou worden gehouden. Op 24 oktober gaf het nadere richtlijnen voor de voorbereiding uit.

Tot nu toe was het bij de CPN gebruikelijk, dat de partijleiding tijdig vóór elk congres een "discussiegrondslag voor het congres" opstelde en onder de leden liet verspreiden. Hierin werden o.m. in grote lijnen de onderwerpen aangegeven, welke naar de mening van het partijbestuur aan een bespreking onderworpen moesten worden en eventuele voorstellen e.d. bekendmaakt.

De "discussiegrondslag" vormde tevens de basis voor de beraadslagingen in de afdelingen en districten. Bovendien werd aan de leden individueel gelegenheid geboden voor het congres hun mening over diverse zaken, het congres en partijaangelegenheden betreffende, kenbaar te maken in een zgn. discussiekrant en "De Waarheid". Ditmaal heeft het partijbestuur geen "discussiegrondslag" ter beschikking gesteld. In plaats daarvan verschenen een "Verslag van het partijbestuur aan de leden" en de brochure "De CPN in de oorlog".

In zijn richtlijnen voor de voorbereiding van het congres maakte de partijleiding bekend, dat wederom de mogelijkheid tot het voeren van schriftelijke discussie zou worden opengesteld door de uitgave van "congreskranten". Kennelijkom ongewenste kritiek bij voorbaat te smoren werd bepaald dat het dagelijks bestuur van de partij zou beoordelen wat daarin wel en niet zou worden opgenomen.

Congreskrant no. één was geheel gevuld met een weergave van de oude statuten en de voorgestelde wijzigingen daarop. Een toelichting op die wijzigingen werd niet gegeven. De in de nummers twee en drie opgenomen discussiebijdragen waren van weinig betekenis. Kritiek kwam er niet in tot uiting. In "De Waarheid" werd geen enkele discussiebijdrage opgenomen.

Het partijbestuur heeft de afdelingen en districten slechts weinig tijd gelaten om het congres voor te bereiden. Het lijkt niet onwaarschijnlijk dat dit gebeurd is met het doel de discussies over congreszaken in de partij zo veel mogelijk te beperken.

In de "richtlijnen" van de partijleiding werd bepaald dat de vergaderingen in de afdelingen ter voorbereiding van het congres moesten worden gehouden tussen 10 november en het einde van die maand.

- Daarna -

Daarna zouden de districtsconferenties plaatsvinden. Doordat het congresmateriaal pas in de eerste helft van november ter beschikking kwam kon van een gedegen bespreking daarvan in de afdelingsvergaderingen niets komen. Vele leden hadden de congresstukken toen zelfs nog niet ontvangen. Ook in de districtsconferenties, waarvan de meeste eerst 11 dagen voor de aanvang van het congres werden gehouden, zijn deze niet diepgaand besproken; vooral aan de brochure "De CPN in de oorlog" werd vrijwel geheel voorbijgegaan. De "congreskranten" met discussiebijdragen verschenen eerst enkele dagen voor het begin van het congres.

Vrijwel de enige kritiek, die op de afdelingsvergaderingen en de districtsconferenties gehoord werd betrof het laten vervallen van art. 16 van de statuten aangaande het toetreden van in de oorlog "fout" gebleken personen. Wel werd hier en daar de vraag, waarom het partijbestuur zolang gewacht had met het treffen van ingrijpende maatregelen tegen Wagenaar c.s., gesteld.

* * *

III.

VERLOOP VAN HET CONGRES EN BEVEILIGINGSMAATREGELEN.

Zowel de openbare- als de besloten zittingen vonden plaats in de pas gerestaureerde filmzaal van het partijgebouw "Felix Meritis".

Vrijdag 26 december 1958.

- 1e zitting 9.30 - 17.30 uur.
(openbaar) 9.30 - 11.30 uur: Aankomst gedelegeerden en uitreiking congresbescheiden.
12.00 - 12.30 uur: Opening van het congres door H. Verhey.
12.30 - 15.30 uur: Inleiding door P. de Groot.
15.30 - 16.00 uur: Verkiezing van presidium en commissies.
16.00 - 17.30 uur: Delegatie vergaderingen.
- 2e zitting 19.45 - 22.45 uur: Discussie n.a.v. rede van De Groot en voorlezen van begroetingstelegrammen van buitenlandse communistische partijen.
(openbaar)

Zaterdag 27 december 1958.

- 3e zitting 9.30 - 12.00 uur: Vervolg discussie op rede van De Groot en voorlezen van begroetings-
(openbaar) telegrammen.
- 4e zitting 13.00 - 17.00 uur: Vervolg discussie op rede van De Groot en voorlezen van begroetings-
(openbaar) telegrammen.
- 5e zitting 19.30 - 22.00 uur: Verslag kandidatenbesprekingscom-
(besloten) missie.
Verkiezing partijbestuur.

Zondag 28 december 1958.

- 6e zitting 9.45 - 12.00 uur: Uitslag verkiezing partijbestuur.
(besloten) Begroetingstoespraken door buitenlandse gasten t.w. vertegenwoordigers van de communistische partijen van België, Frankrijk, Oostenrijk en Denemarken.
Financieel verslag.
- 7e zitting 13.10 - 17.00 uur: Voortzetting discussie over rede van De Groot en voorlezen van begroetingstelegrammen.
(openbaar) Verslag commissie onderzoek illegaliteit.
- 8e zitting 19.45 - 22.00 uur: Vertonen van de films:
(besloten) "Het leven van Lenin" en
"De jonge communist".

Maandag 29 december 1958.

9e zitting (openbaar)	9.45 - 11.30 uur:	Voortzetting discussie over rede van De Groot. Verslag van de mandatencommissie.
	11.50 - 12.20 uur:	Inleiding van H. Hoekstra over wijziging van de statuten; discussie en stemming daarover.
10e zitting (openbaar)	13.10 - 14.45 uur:	Beantwoording discussie door P. de Groot. Behandeling ontwerpoproep van 19de congres der CPN.
	14.45 - 15.00 uur:	Sluiting van het congres door H. Verhey.

Het door het partijbestuur opgestelde tijdschema voor het congres bood voldoende ruimte tot het op rustige wijze afhandelen van de agenda. Men is vrijwel steeds op dit schema voor geweest. Hierdoor konden de avond-zittingen nog vóór het vastgestelde tijdstip beëindigd worden. De slot-zitting zelfs een uur eerder dan voorzien was.

De rede van Paul de Groot duurde inclusief twee korte pauzes ongeveer twee uur en een kwartier. In het tijdschema was daarvoor drie uur uitgetrokken. Zijn beantwoording van de discussie op de laatste dag nam slechts 45 minuten in beslag.

Volgens het bij CPN-congressen bestaande gebruik werden ter voorbereiding van de discussie - terstond na de rede van Paul de Groot - afzonderlijke vergaderingen gehouden van de delegaties van elk der districten. Op het vorige congres was men van deze regel afgeweken.

In tegenstelling tot het 17de en 18de congres werd ditmaal vanwege het partijbestuur weer een kort financieel verslag aangeboden.

Bij de verkiezing van het presidium en van de vijf commissies - kandidatenbesprekingscommissie, mandatencommissie, stembelcommissie, commissie onderzoek illegaliteit en commissie onderzoek wijziging statuten - werden de namen van de voorgestelde leden in een zo snel tempo opgelezen dat het praktisch onmogelijk was deze te noteren. Een discussie daarover vond niet plaats. Al deze verkiezingen kregen in minder dan dertig minuten hun beslag.

In bijlage no. 4 is ten aanzien van de personen van wie dit kon worden achterhaald vermeld in welke commissie zij zitting hadden.

Beveiligingsmaatregelen.Openbare zittingen.

Bij de aanvang van het congres moesten de gedelegeerden bij de ingang van Felix Meritis aan twee controleurs hun partijboekje benevens hun mandaatkaart tonen. Nadat zij in een nabij gelegen kamer, op vertoon van dezelfde bescheiden hun congressmappen in ontvangst hadden genomen en van de garderobe gebruik hadden gemaakt, konden zij zich naar de congreszaal begeven.

Langs de weg, die de gedelegeerden door het gebouw naar de congreszaal moesten gaan, stonden overal ordewachten om te voorkomen dat iemand zich buiten het voor het congres bestemde gedeelte van het partijgebouw zou begeven.

Voor de uitgenodigde pers waren plaatsen op het balkon gereserveerd. Om contact tussen de journalisten en de gedelegeerden te vermijden was hun een afzonderlijke weg naar hun zitplaatsen aangewezen. Zij werden daarbij gedwongen gebruik te maken van de lift, welk "voorrecht" de congressisten was ontzegd.

Ter herinnering aan de instructie om discussies over interne partijzaken te vermijden, was aan de binnenkant van het spreekgestoelte een kaart bevestigd met de woorden "Denk aan de pers". Deze kaart was zodanig aangebracht dat de waarschuwing niet vanuit de zaal waarneembaar was.

Besloten zittingen.

Ten aanzien van de besloten zittingen waren de beveiligingsmaatregelen aanmerkelijk verscherpt en uitgebreid.

Na het binnenkomen van Felix Meritis en na het ondergaan van de daarbij ingestelde contrôle werden de gedelegeerden naar de concertzaal geleid. Bij het betreden daarvan moest wederom de mandaatkaart worden getoond.

Door middel van tafels was deze zaal in twee vakken verdeeld. Hierin bevond zich een smalle doorgang, die de afgevaardigden delegatiegewijs één voor één moesten passeren.

De voorzitter en de secretaris van de verschillende delegaties oefenden hierbij aan de hand van een lijst van congresdeelnemers contrôle uit. Zij overtuigden zich ervan dat de passerende inderdaad de persoon was, op wiens naam de overgelegde mandaatkaart was gesteld.

- Vervolgens -

Vervolgens werd de concertzaal aan de andere zijde verlaten en kon men zich naar de congreszaal begeven. Tussen de concertzaal en de congreszaal werden de gedelegeerden nog vier maal gecontroleerd. Zij hadden zich zodoende in totaal negen maal aan een controle moeten onderwerpen alvorens zij de voor hen bestemde zitplaats bereikt hadden.

Eenmaal plaatsgenomen hebbende mocht niemand de zaal meer verlaten. Notities mochten niet worden gemaakt met uitzondering van enige korte aantekeningen welke men nodig kon hebben voor het voeren van een discussie. Namen mochten niet worden genoteerd. Ieder kreeg opdracht zijn buurlieden te controleren. Ordewachten hielden er streng toezicht op dat deze voorschriften niet werden overschreden. Voor hen die noodzakelijk van het toilet gebruik moesten maken was in de hoek van de congreszaal een "nood-voorziening" getroffen.

Voor de verkiezing van het partijbestuur werd aan elke gedelegeerde - tegen afscheuring van een hoek van de mandaatkaart - persoonlijk een kandidatenlijst uitgereikt. Na de stemming werden deze lijsten weer ingenomen en werd zorgvuldig nagegaan of alle uitgereikte exemplaren weer werden ingeleverd.

Elke gedelegeerde kreeg gedurende niet langer dan een kwartier een exemplaar van het financieel verslag ter beschikking, dat voorzien was van het nummer van zijn mandaatkaart. Dit verslag moest daarna worden ingeleverd bij degene van wie het was ontvangen. Van de inlevering werd zorgvuldig aantekening gehouden.

Toegangskaarten.

De gebezigde kaarten hadden de volgende betekenis:

- Oranje kaarten : mandaatkaarten voor gedelegeerden met stemrecht.
- Groene kaarten : mandaatkaarten voor gedelegeerden zonder stemrecht.

* * *

IV.

SAMENSTELLING VAN DE DISTRICTSDELEGATIES.

In de eerste helft van december 1958 gehouden districtsconferenties werden de hieronder vermelde aantallen gedelegeerden voor het congres aangewezen.

De namen van de afgevaardigden zijn vermeld in bijlage:

	g e d e l e g e e r d e n			hiervan konden geïdentificeerd worden
	met stemrecht	zonder stemrecht	totaal	
Groningen	7	3	10	10
Friesland	6	3	9	8
Drente	3	3	6	6
Twente	5	1	6	6
IJsselstreek	3	2	5	5
Centraal Gelderland	3	2	5	5
Utrecht	3	2	5	5
Gooi en Eemland	4	2	6	6
Amsterdam	94	8	102	100
Zaanstreek	20	3	23	21
Noord-Holland-Noord	4	3	7	5
Kennemerland	8	3	11	11
Den Haag	15	3	18	18
Rotterdam	15	4	19	18
Noord-Brabant	1	4	5	5
Limburg	3	3	6	6
Zeeland	1	1	2	2
			245	237

V.

SAMENVATTING VAN DE REDE VAN PAUL DE GROOT:

"Eenheid van actie tegen reactie".

De congresrede van De Groot bevatte weinig nieuwe gezichtspunten. Na een korte verhandeling over de internationale politieke situatie en een uitvoerige bespreking van de binnenlandse politieke toestand gaf hij aan welke taak de CPN heeft te verrichten nl. het vormen van een actiefrent tegen de reactie.

Vervolgens wijdde hij enige aandacht aan het optreden van de "rechtse" in de partij en reageerde hij op de "open brief" van de Bruggroep, aan de vooravond van het congres verschenen.

De Groot besloot zijn redevoering met het uitstippen van de vakbewegingstactiek o.m. betreffende het werken in het NVV en een bespreking over de inwendige toestand van de partij.

Onderbroken door korte pauzes nam het uitspreken van de rede, die de congresdeelnemers in gestencilde vorm ter beschikking werd gesteld, ca. twee uur in beslag. Onderstaand volgt een samenvatting van de rede van De Groot.

De internationale toestand.

Voor de socialistische landen waren de twee jaren, die sinds het 18e partijcongres verlopen zijn, jaren van gestadige toeneming van de welvaart en van successen van wetenschap en techniek. De vrijheidsbeweging in Azië en Afrika ontwikkelde zich verder. Maar met alle denkbare middelen tornden de imperialisten en hun dienstknechten tegen het wassende getij van het socialisme en de vrijheid op. Al hun activiteiten (Suez, Hongarije enz.) eindigden evenwel in een smadelijke nederlaag.

Bij hun offensief op ideologisch gebied tegen de communistische partijen maakten de imperialisten gebruik van het hedendaagse revisionisme. De revisionistische stroming heeft evenwel in alle communistische partijen de nederlaag geleden. De eenheid van de communistische wereldbeweging werd versterkt en op stevige grondslagen gevestigd op de bijeenkomst der 64 communistische en arbeiderspartijen te Moskou in november 1957.

De binnenlandse politieke toestand.

De diepere oorzaak van de jongste kabinetscrisis is de aanval van de grote ondernemers - Philips, Shell, Unilever en AKU - op het levenspeil van de arbeiders en het daartegen gerezen verzet. De kapitalisten willen af van hun geringe deel van de bestedingsbeper-

- king -

king en willen de 948 miljoen aan subsidies op melk, de huur en op de landbouwproducten naar zich toehalen. Hiermee bewijzen de grote monopolies vijand no. één van het werkende volk van Nederland te zijn. Op dit program hebben de KVP, de Protestants-Christelijke partijen en de VVD zich verenigd. De "katholiek-sociale" politiek van de KVP is bedrog. De ARP volgt deze stroming op de voet. De VVD is meer en meer naar rechts gegaan. De VVD is nu gelijk geschakeld met de rechtse coalitie.

De PvdA kan nu de balans opmaken van haar 14 jarige klassesamenwerking. Voor de bezitters: - volgens het Algemeen Handelsblad - een "over het algemeen bevredigende gang van zaken", voor de arbeiders: "lagere inkomsten, duurder leven, harder werken".

In de rijen van de gewone PvdA-aanhang valt echter een verheugende opleving van het socialistische bewustzijn te constateren. Alle kleine hervormingen en pleisters op de wonden hebben de drang naar het socialisme niet kunnen verstikken. Maar een beginselloze partij als de PvdA is niet in staat leiding te geven.

De vorm van een rechtse coalitie heeft de uiterlijke schijn een versterking van de reactie te zijn. In wezen is de reactie echter verscheurd, seniel en afgetakeld.

Het besluit van het Kabinet tot het houden van vervroegde verkiezingen betekent in feite een machtsgreep. Het is de eerste stap op een zeer gevaarlijke weg.

De verdeeldheid van de arbeidersklasse is de schuld van de leiders van de PvdA. Allereerst moet van hen geëist worden, op te houden met het zaaien van verdeeldheid en zich niet langer tegen de fusie van de EVC in het NVV te verzetten.

Eenheid van actie tegen de reactie.

De grote strijd tegen de reactie en fascisme is begonnen. De CPN zal en moet in die strijd vooraan staan. Alle vooruitstrevenden moeten van de noodzaak van verzet tegen een rechtse regering overtuigd worden; hen moeten duidelijke doelen voor ogen worden gesteld.

De arbeidersklasse moet haar eigen conjunctuur-politiek doorzetten ten koste van de bezitters. Dit houdt in: loonsverhoging, prijsverlaging, opheffing van de bestedingsbeperking, werktijdverkorting. Overdracht van Nieuw-Guinea, verlaging der militaire uitgaven, niet toelating van Amerikaanse raketbases, en bevordering van de Oost-Westhandel zijn de noodzakelijke eerste stappen voor de

- veiligheid -

veiligheid van ons land.

Als voorstander van de volledige zelfstandigheid van ons land - niet de neutraliteit omdat dit een passief begrip is - verlangt de communistische partij, dat Nederland een actieve vredespolitiek zal voeren. Wij ondersteunen daarbij allen, die voor neutraliteit zijn, en die zich (om die reden) keren tegen het noodlottige NAVO-bondgenootschap, dat Nederland in zijn greep heeft.

Wij kunnen onze strijd tegen de reactie slechts winnen als wij daarbij onze machtige bondgenoten, de Sowjet-Unie en het gehele socialistische kamp inschakelen. In dit verband keren wij ons ook tegen de PSP. De leuze van de PSP "socialisme zonder atoombom" is een holle frase, omdat daarmee de socialistische landen het recht ontzegd wordt tegen de bedreiging van de NAVO hun verdedigingskracht op te bouwen.

De interne partijstrijd.

De interne partijstrijd heeft een groot deel van de krachten der partij gevraagd, maar was noodzakelijk om de partij gevechtsklaar te maken voor de strijd, die haar nu wacht. Het ging hierbij om het verwerpen van het revisionisme. In het voetspoor van de Joegoslaviische communisten ontkennen de revisionisten de leidende rol van de Sowjet-Unie en zijn communistische partij.

Het partijbestuur heeft de stellingen van Tito, die de revisionisten in de andere communistische partijen - ook die in de CPN - inspireert, verachtelijk afgewezen.

Wij hebben de revisionistische groep, die in hoofdzaak een bezinsel is van alle vroegere opposities, verslagen met naar verhouding geringe verliezen in de partij. Ten onrechte blijven de opposanten die voorgeven alleen maar tegen personen (Paul de Groot) te strijden, zich communisten noemen om minder standvastige partijgenoten te misleiden. De gehele reactie staat achter de rechtse groep. Onze strijd daartegen is dan ook een strijd tegen de reactie. De politieke inhoud van de groep, die heimelijk verbindingen met Tito onderhoudt, is een ratjetoe van rechtse sociaal-democratie en trozskisme, van opportunisme en sectarisme. Van het ogenblik dat zij als fractie optrad was zij in feite al een nieuwe anti-communistische partij.

Maar wij willen niet allen over een kam scheren. De bedrogenen die hun fouten inzien wil de partij behulpzaam zijn zich te herstellen.

- Paul -

Paul de Groot ging hierna in op de open brief van de Bruggroep, die kort voor het congres werd gepubliceerd. Voor dit gedeelte van zijn redevoering, dat de gedelegeerden bij de reeds gestencilde brochure als een toevoeging daarop werd ter hand gesteld, moge worden verwezen naar bijlage 2; voor een uittreksel van de open brief naar bijlage 1.

Het werk in de vakbeweging.

Dat betreft in de eerste plaats onze houding ten aanzien van de vakbeweging, die onder reformistische en confessionele leiding staat. Onze partij moet gaan deelnemen aan het NVV en de andere vakorganisaties, om daar bij te dragen aan het verwezenlijken van de eisen en doeleinden van de arbeidersklasse.

De reactie heeft haar offensief geopend en het antwoord daarop moet zijn de aaneensluiting van de communistische en socialistische arbeiders in de vakorganisatie. De reformistische vakbondsbestuurders verzetten zich daartegen met hand en tand, maar wij zullen de aaneensluiting doorzetten.

De activering van de massa kan honderdmaal groter worden als de organisatorische scheiding althans aan de linkerzijde niet meer bestaat. Onze partij heeft kort na de oorlog de fusie van EVC en NVV bepleit. De scheiding werd echter instandgehouden door het NVV, maar ook door sabotage van Brandsen en Reuter.

Lenin leerde ons te werken, daar waar de massa is en hoewel wij rekening moeten houden met plaatselijke en op bijzondere wijze gegroeide verhoudingen, moet onze algemene oriëntering op die doorslaggevende massa en haar vakorganisaties gericht zijn.

Individuele toetredingen lossen echter de zaak niet op. Het gaat uiteindelijk om de aaneensluiting van de vakbeweging. Ons congres wil niemand iets voorschrijven maar het is onze plicht voorlichting te geven. Het deelnemen aan het NVV heeft niets te maken met "capitulatie" of "liquidatie" of het opofferen van eigen overtuiging.

Een communist is alleen hij die niet alleen lid is van de partij, maar ook van een organisatie waarin zich de massa bevindt, in de eerste plaats een vakorganisatie en daarin moet hij, standvastig blijvend aan zijn politieke overtuiging, tot de beste leden behoren.

De inwendige toestand van de partij.

De aanval van de reactie en de inwendige partijstrijd hebben geleid tot een prachtige versterking van de geest en de eenheid in de partij. De negatieve kant was dat de partij, de krant en de pro-

paganda te veel in zichzelf gekeerd zijn. We hebben ons te veel binnen eigen kring bewogen. Vooral in de ledenwerving schieten wij te kort.

Onze werfkracht in de kring van de duizenden die de PvdA verlaten hebben is groot. Het prestige van het communisme neemt met de dag toe. Wij mogen ons niet laten intimideren en moeten de vleugels wijd uitslaan.

Een ander negatief verschijnsel is, de spionnenvrees. Wij hebben ondervonden dat de geheime politie, alias de BVD, zeer actief is tegen de partij. De rechtse groep, die in de partij een geheim netwerk heeft opgebouwd, geeft de politie alle gelegenheid zich hier tussente voegen en het ondermijningswerk van de rechtsen uit te buiten.

Wij zijn genoodzaakt de partij daartegen te beschermen en te leren de geheime politieke politie buiten de deur te houden. Maar dit kan alleen met politieke middelen geschieden. Sherlock Holmes spelen heeft geen nut.

Wij moeten waakzaam zijn maar ook tegen partijgenoten die door een te grote angst voor spionnen de algemene vrees daarvoor in de hand werken. Onze partij is legaal en wenst dit te blijven, wij hebben geen geheimen. Wij zijn voor de BVD niet bang. Communisten zijn niet bang voor imperialisten. Imperialisten wel voor communisten.

De partij wenst haar doeleinden na te streven langs de weg der democratie. Zij wenst haar rechten uit te oefenen, die in de grondwet zijn vastgelegd. Gelijke rechten met de andere partijen.

Wij staan aan het eerste begin van een nieuwe ontwikkeling. Beslissend is de definitieve wending in de internationale krachtsverhoudingen. Het kapitalisme kraakt in al zijn voegen. Het socialisme is de sterkste kracht ter wereld. In ons land steekt de reactie na bijna 14 jaar onverhuld de kop op, maar de grond wankelt onder haar voeten.

Overal schiet de eenheid wortel. Overal neemt het aanzien van de communisten toe. We hebben een rotsvast vertrouwen in de Nederlandse arbeidersklasse en in de proletarische solidariteit van onze bondgenoten in de communistische wereldbeweging.

Voorwaarts kameraden, aan het hoofd van de massa, naar de overwinning op de reactie, naar de overwinning van het socialisme!

VI.

DISCUSSIE OP DE INLEIDING VAN PAUL DE GROOT.

Delegatie-vergaderingen.

Ter voorbereiding van de discussies werden terstond na het einde van De Groot's rede districtsgewijze delegatie-vergaderingen belegd. Hierin werd o.m. afgesproken wie van de gedelegeerden het woord zouden voeren en bepaald welke onderwerpen de diverse sprekers zouden behandelen. Tevens werd in grove trekken de inhoud van de discussiebijdragen vastgesteld.

In elke delegatie-vergadering was een partijbestuurder aanwezig, die een korte inleiding hield en de afgevaardigden aanwijzingen gaf over de te volgen gedragslijn.

Paul de Groot was persoonlijk aanwezig in de bijeenkomst van de Amsterdamse delegatie. Na de discussie van een aantal aanwezigen te hebben aangehoord gaf hij te kennen, dat velen blijkbaar zijn inleiding niet geheel hadden begrepen. De fusie van de EVC met het NVV noemde hij het punt, waar alles om moest draaien. In Amsterdam beschikt de EVC in enige sterke bedrijfsbonden nog over een grote invloed onder de massa der arbeiders, speciaal in de haven, de metaalindustrie en het bouwbedrijf. Hiervan moet beter gebruik worden gemaakt bij de pogingen de fusie tot stand te brengen.

Met nadruk bracht De Groot zijn misnoegen te kennen over de gebrekkige wijze, waarop het district Amsterdam het werk onder de massa had ter hand genomen. De partij is in Amsterdam op een eilandje terecht gekomen, zo zeide hij. Wij kunnen geen enkele kant meer uit. Er wordt uitsluitend onder de partijgenoten en enkele sympathisanten gewerkt. Aan de massa wordt voorbij gegaan.

De partij moet versterkt worden, in de eerste plaats met NVV-ers. Het terugwinnen van "rechtsen" is van meer waarde dan hen te royeren. De partij zal in Amsterdam een "soort nieuwbouw" moeten toepassen en, zo voegde hij daaraan toe, hierover zullen nog harde noten gekraakt worden.

In verband met de aanwezigheid van de pers waarschuwde De Groot tegen het behandelen van interne partijzaken in de openbare zittingen, welke waarschuwing aan het eind van de bijeenkomst door de districtssecretaris Wim van het Schip werd herhaald.

- De discussie -

De discussie.

Aan de discussie werd door ruim 40 afgevaardigden deelgenomen. Hieronder bevonden zich 23 leden van het zittende partijbestuur.

Mede als gevolg van de op de delegatievergaderingen gegeven instructies behoefde geen beperking van de spreektijd te worden toegepast.

Alle discussianten sloten zich aan bij wat De Groot in zijn inleiding naar voren had gebracht. De meesten bepaalden zich tot het naar voren brengen van algemeenheden, waarbij vaak tot in details werd uiteengezet op welke wijze men in de afdeling of het district werkte aan de werving voor de partij en "De Waarheid", het inzamelen van geld en dergelijke in de sfeer van de dagelijkse routine liggende partijwerkzaamheden.

Bespreking van het beleid van het partijbestuur, de politieke lijn, en de toegepaste tactiek werd bij voorkeur vermeden. Nog minder werden deze kwesties aan een kritische beschouwing onderworpen.

Bij welhaast alle discussianten was een zekere beduchtheid te bespeuren om voor "pessimist" of "defaitist" te worden aangezien.

Plattelandswerk.

Vele plattelands afgevaardigden vroegen meer aandacht van de partij voor het agrarische vraagstuk. De tuinder Gerrit de Vries uit de kop van Noord-Holland beval aan een speciale studie te maken van de vraagstukken betreffende de garantie-prijzen en de ruilverkaveling ten einde in deze tot een duidelijk omljnd partijstandpunt te komen.

Het pleidooi van De Vries werd warm ondersteund door de leider van het district Drente Willem Kremer en de afgevaardigde van afdeling Aalsmeer, P. Lanser.

Het Tweede Kamerlid Cor Borst vroeg aandacht voor het optreden van de vroegere NSB-boerenleider Roskam en andere oud-fascisten onder de kleine boeren. De partij laat zich hier een gelegenheid tot het voeren van agitatie uit handen nemen, aldus Borst.

Bedrijfswerk.

De door Paul de Groot in diens inleiding ontwikkelde stellingen betreffende de eenheid van actie door NVV-ers en EVC-ers werden algemeen aanvaard en onderschreven.

- Met -

Met name functionarissen uit de EVC-1958 en afgevaardigden werkzaam in partijbedrijfsgroepen gingen in op de door De Groot naar voren gebrachte noodzaak van een fusie tussen het NVV en de EVC. Men was het er over eens, dat deze fusie zo spoedig mogelijk tot stand gebracht moest worden. Dit opende volgens enkele sprekers tevens perspectieven voor het winnen van nieuwe partijleden onder de NVV-ers.

Jan Maliepaard, belast met de leiding van het partijbedrijfswerk in het district Rotterdam hield tijdens zijn discussie over het werken in het NVV - tot ergenis van De Groot en andere kopstukken - niet voldoende rekening met de aanwezigheid van de pers. Hij sprak o.a. over het "opbouwen van posities in het NVV" als doel van het toetreden van de CPN-leden tot bij die vakcentrale aangesloten bonden. Door zijn overdreven optimistische voorstelling van zaken in het Rotterdamse district wekte Maliepaard de ergenis van enkele bestuurders van andere districten op.

Overigens waren velen van mening dat het ook onder de tegenwoordige omstandigheden zeer wel mogelijk was in bepaalde bedrijven en bij speciale gelegenheden tot eenheid van actie te komen. Vooral de destijds door toedoen van De Groot als voorzitter van de EVC weggewerkte Berend Blokzijl vertolkte deze opvatting. Maar, zo betoogde hij, eenheid van actie leidt nog niet automatisch tot eenheid van vakbeweging.

Verschillende sprekers gaven in verband met de eenheid van actie hoog op over de reeds in hun district of afdeling bereikte resultaten.

"De Waarheid".

Enkele sprekers vestigden de aandacht op de tekortkomingen van het partijdagblad. Friedl Baruch, lid van de hoofdredactie van "De Waarheid" demonstreerde hierbij zijn bereidheid tot het oefenen van zelfkritiek. Hij erkende, dat het blad in zijn taak als leidinggevend orgaan van de arbeidersklasse tekort schoot, o.m. omdat het zich niet voldoende slagvaardig toont en te weinig aandacht aan de organisatie der acties besteedt. Sommige artikelen zijn te langdradig. Zij zijn bovendien vaak niet goed gericht. De redactie-staf is te beperkt.

Niettemin meende hij te mogen vaststellen, dat "De Waarheid" de krant is met de minste abonné's, maar met de meeste lezers.

Ook Harry Verhey had kritiek op het redactionele beleid. De politieke inhoud van de krant was z.i. zwak en de klassenstrijd werd daarin te weinig op de voorgrond geplaatst.

- De -

De vervroegde verkiezingen.

De meeste discussianten hadden blijkbaar aangevoeld, dat ook Paul de Groot zich nog niet diepgaand met het vraagstuk van de vervroegde verkiezingen had kunnen bezig houden. Op deze kwestie werd dan ook slechts door enkele sprekers - en dan nog opppevlakkig - ingegaan.

Henk Hoekstra betoogde dat opvoering van de partijactiviteit en verbetering van de partij-organisatie ter bereiking van een goed verkiezingsresultaat noodzakelijk waren. De acties in de bedrijven onder leiding van - door de partij geïnspireerde - actiecomité's noemde hij een der beste propagandamiddelen.

Marcus Bakker kondigde de vorming van een verkiezingsfonds aan. Hij meende, dat de partij in staat moest zijn met minder geld dan in 1956- toen was f 175.000.- besteed - een beter geslaagde actie te voeren. Naar verluidt is het nieuwe verkiezingsfonds begroot op f 80.000.-.

Leen Seegers gaf uiting aan zijn verwachting dat de oppositie van de PvdA, tot het voeren waarvan de leiders van de partij zich bereid verklaard hebben, meer schijn dan werkelijkheid zou zijn. In elk geval moeten de partijgenoten zich er op toeleggen de PvdA-ers van de juistheid van de politiek van de CPN te overtuigen.

De oppositie.

Verschillende gedelegeerden, onder wie Wessel Hartog en Marcus Bakker brachten Paul de Groot hulde voor de manier waarop deze tegen de oppositie is opgetreden. Anderen verklaarden, dat het door hen vertegenwoordigde district volkomen accoord ging met de tegen de opposanten genomen maatregelen en meenden met De Groot, dat de partij versterkt uit de strijd was gekomen. Waakzaamheid tegen de in de partij mogelijk nog schuilgaande aanhangers van "De Brug" werd door sommigen raadzaam geacht.

De CPN in de oorlog.

Het is bijzonder opvallend, dat op het congres zorgvuldig vermeden is, de brochure "De CPN in de oorlog" in de discussie te betrekken. Deze brochure, waarin de oppositiegroep van verraad tijdens de bezetting aan de communistische zaak wordt beschuldigd, maakte geen onderwerp van bespreking uit, laat staan dat deze aan de goedkeuring van het congres werd onderworpen.

- Bij -

Bij wijze van discussiebijdrage deelde Jan Brassier op de derde congresdag als woordvoerder van de commissie belast met het onderzoek naar de juistheid van de in de brochure verzamelde gegevens slechts mede, dat de commissie zich, na "rijp beraad" met de inhoud van de brochure accoord kon verklaren.

Beantwoording van de discussie.

Op de laatste congresdag beantwoordde Paul de Groot de discussie. Allereerst wees hij er op, dat op dit congres een groter aantal discussianten het woord was verleend, dan op enig vorig congres. Daarmede was z.i. het sprookje, dat in de CPN de democratie niet in acht werd genomen, weerlegd. De aanwezige pers moest dit duidelijk geconstateerd hebben. Spreker ontkende, dat de CPN er op uit is om een revolutie te ontketenen. Dat is nl. het werk van de massa. Wel ziet de partij het als haar taak leiding aan die massa te geven. Daarom is de regering verplicht ernstig rekening te houden met het bestaan van de partij. Mogelijk, aldus De Groot, dat "men" daarom zo'n hekel aan ons heeft.

In verband met het weren van buitenlandse bezoekers aan het congres merkte De Groot op, dat men wel kan proberen de CPN te isoleren van de 33 miljoen communisten, waarmee de partij "broederlijk" verbonden is, maar dat de kracht van het internationale communisme uiteindelijk toch niet te weerstaan is en tenslotte tot de zege zal voeren.

Hoewel er volgens De Groot geen verschil van opvatting betreffende de noodzaak om tot eenheid in de vakbeweging te komen viel waar te nemen, meende hij toch te moeten vaststellen, dat verschillende afgevaardigden blijk hadden gegeven van een sectarische inslag.

Met enkele van hen zou hij nog wel eens van gedachten willen wisselen. Hij kon zich niet geheel verenigen met de wijze waarop deze de vraagstukken benaderd hadden.

Zo had, bijv. Jan Maliepaard blijk gegeven van totaal verkeerde opvattingen, door het voor te stellen alsof de CPN er naar zou streven bepaalde "posities" in het NVV te bezetten. Het gaat niet om "cel-vorming" in het NVV, maar om de eenheid in de vakbeweging, waartoe de eerste stap moet zijn de fusie tussen EVC en NVV.

Ook de discussiebijdrage van Leen Seegers had niet de onverdeelde instemming van De Groot. Het stond hem niet aan, dat Seegers gesproken had over een "schijn-oppositie" van de PvdA en daarop nogal

- was -

was "doorgedraafd". De denkfout van Seegers was volgens De Groot, dat deze onvoldoende onderscheid maakte tussen de leiders en de leden van de PvdA. De leiders mogen dan al een "schijn-oppositie" willen, het gewone volk, de leden, wensen de onvervalste oppositie en het is de CPN, die hen in die richting stuurt.

Ook de secretaris van het district Amsterdam, Wim van het Schip, de leider van de Waarheid-filmdienst, Max van den Berg, en Berend Blokzijl meende De Groot te moeten corrigeren. Hij wekte daarmee de indruk, dat hij juist de genoemde partijfunctionarissen voor het forum van de partij kapittelde, omdat hij tegen hen ook om andere redenen bezwaren heeft of grieven koestert,

Het zal volgens de algemeen secretaris noodzakelijk zijn een grote campagne te voeren om de arbeiders "politieke opklaring" te brengen. Het bedrijfswerk wordt door vele districtsleidingen op een gebrekkige en sectarische wijze uitgevoerd. Het is daarom een eerste vereiste deze leidingen op korte termijn te versterken met politiek geschoolde bedrijfsarbeiders. Deze kunnen dan de werkers op de fabrieken en in de bedrijven van politieke voorlichting dienen.

Overigens was De Groot van mening dat er goede en zelfs zeer goede discussie-bijdragen waren geleverd, vooral door de vooraanstaande "kameraden" uit de vakbeweging.

* * *

VII.

VERKIEZING PARTIJBESTUUR.

Verslag kandidatenbesprekingscommissie.

Voordat op de tweede congresdag tot de verkiezing van het partijbestuur werd overgegaan deed het partijbestuurslid Tjalle Jager als voorzitter van de kandidatenbesprekingscommissie verslag van de werkzaamheden van die commissie.

In tegenstelling tot de methodiek van het 18de congres, toen elke door de kandidatencommissie aanbevolen kandidaat apart besproken werd, beperkte Jager zich tot het geven van een beoordeling van enkele topfiguren, die hij vooral om hun houding in de kwestie Hongarije en in de strijd tegen de rechtse groep als uitstekend kwalificeerde. Dit betrof Paul de Groot, Harry Verhey, Henk Hoekstra en Joop Wolff. Hij deelde voorts mede dat de commissie bij het samenstellen van de voordracht zeer nauwgezet te werk was gegaan. De partijdossiers van alle kandidaten waren doorgenomen en besproken. Op enkele kandidaten o.m. de partijbestuurder Freek Meis was kritiek uitgebracht in verband met hun gedrag in de novemberdagen van 1956 en hun aanvankelijk aarzelende houding tegenover de oppositiegroep. Met hen was een gesprek gevoerd, waarbij zij hadden beloofd deze kritiek ter harte te zullen nemen.

De commissie had bij het opmaken van de voordracht tot richtlijn genomen om zoveel mogelijk op basis van de ledentallen der districten een evenredige vertegenwoordiging te bereiken en tevens zoveel mogelijk bedrijfsarbeiders aan te trekken. Vooral de eerste eis had veel hoofdbrekens gekost.

Discussie over de kandidaatstelling.

Waar de commissie zich van het geven van een beoordeling van elk van de aanbevolen kandidaten apart onthouden had, kwam de discussie moeilijk op gang.

Enkele sprekers herhaalden de reeds door de commissie geuite kritiek op Freek Meis. Berend Blokzijl - indertijd door toedoen van Paul de Groot "weggewerkt" als voorzitter van de EVC - verklaarde dat hij zelf vroeger meermalen in een situatie verkeerd had, dat hij kritiek ter harte had moeten nemen, hij sprak de hoop uit dat ook Meis zulks zou doen.

Freek Meis trok daarop prompt het boetekleed aan. Hij zei o.m., dat de situatie hem bij het begin van het conflict met de groep Wagenaar aanvankelijk niet duidelijk was geweest. Hij dankte Paul de Groot

- voor -

voor zijn lankmoedigheid tegenover hem betoond. Na een onderhoud met deze kon hij naar eer en geweten getuigen dat er bij De Groot van despotisme of tirannie geen sprake was.

Na enige discussies over de Haagse vertegenwoordiging in het partijbestuur werd met algemene stemmen besloten de politiek secretaris van dit district Cornelis IJmker als kandidaat aan de lijst van geselecteerden voor de functie van plaatsvervangend lid van het partijbestuur toe te voegen.

Stemming.

De aanwezige gedelegeerden met stemrecht hadden inmiddels een stembiljet ontvangen. Nauwkeurig werd gecontroleerd of niet meer stembiljetten afgegeven of weer ingeleverd werden dan er stemgerechtigden aanwezig waren.

Onder de eerste 35 namen op het stembiljet was de bekende streep getrokken, aanduidende dat alleen de daarboven geplaatsten door de commissie werden "aanbevolen". In feite houdt een dergelijke aanbeveling de opdracht in, dat de aanbevolenen gekozen moeten worden.

Afzonderlijk gegroepeerd en duidelijk afgescheiden van de rest waren op het biljet de acht namen vermeld van degenen, die de commissie als plaatsvervangend lid van het partijbestuur voordroeg.

Het totaal aantal van de op de stembiljetten voorkomende namen is niet precies bekend geworden, maar het ligt tussen de 100 en 140.

Hierna vond een stemming plaats. De voorzitter van deze huishoudelijke zitting, Henk Hoekstra, deelde mede dat de uitslag van de stemming de volgende dag bekend zou worden gemaakt.

Joop Hesselman bracht op zondag 28-12-1958 namens de stemtelcommissie verslag uit over het resultaat van de verkiezing. Hij deelde mede, dat alle aanbevolen kandidaten waren gekozen. Slechts enkele kandidaten hadden 2 tot 5 stemmen minder gekregen dan het getal dat in totaal kon worden behaald. De samenstelling van het gekozen partijbestuur werd evenals in 1956 in "De Waarheid" bekend gemaakt.

In de zitting van 10 en 11 januari 1959 werden uit en door het partijbestuur het dagelijks bestuur en het partijsecretariaat gekozen.

* * *

VIII. SAMENSTELLING PARTIJBESTUUR, DAGELIJKS BESTUUR EN SECRETARIAAT CPN.

Partijbestuur: verkozen op het 19de partijcongres;
gepubliceerd in "De Waarheid" van 29-12-'58.

Naam:		Geb.datum:	Woonplaats:	Functie:
Annie AVERINK		28- 5-13	Amsterdam	Algemeen secretaresse NVB, lid Eerste kamer.
Marcus BAKKER	D/S	20- 6-23	Zaandam	Lid Tweede Kamer, lid hoofdred. "De Waarheid".
Piet BAKKER	D	13-10-25	Ammerstol	Partijfunctionaris belast met vakverenigings aangelegenheden.
Friedl BARUCH	D	17- 2-05	Amsterdam	Lid hoofdred. "De Waarheid".
Jan de BOER		9-12-18	Noordwolde (Fr.)	Lid districtsbestuur Friesland. Hoofdbestuurslid BLZ/EVC-1958.
Cor BORST	*	1- 2-91	Amsterdam	Lid Tweede Kamer, speciaal voor landbouwzaken.
Frans DIAZ BAUSTE (pseud.: BRANDSE)		17- 4-17	Rotterdam	Lid verbondsbestuur EVC-1958.
Arie GIERE	*	10- 8-13	Zaandam	Lid districtsbestuur Zaanstreek. Hoofdbestuurslid Chevofa/EVC-1958.
Siem GROENENDIJK	D	25- 1-05	Rotterdam	1e secretaris district Rotterdam.
Paul de GROOT	D/S	19- 7-99	Amsterdam	Algemeen secretaris CPN. Lid Tweede Kamer.
Harm HAKEN		25- 2-19	Finsterwolde	Lid districtsbest. Groningen. Lid Eerste Kamer.
Rinus HAKS		18- 5-27	Amsterdam	Partijfunctionaris belast met organisatie-aangelegenheden.
Wessel HARTOG		25- 5-11	Koog aan de Zaan	Lid districtsbestuur Zaanstreek. Voorzitter verbondsbestuur EVC-1958.
Theo HENDRIKS	*	3- 2-18	Arnhem	Secretaris district Centraal Gelderland.
Joop HESSELMAN	D	15- 1-21	Zaandam	Secretaris district Zaanstreek.
Henk HOEKSTRA	D/S	17- 6-24	Amsterdam	Organisatie-secretaris CPN.
Tjalle JAGER		7-12-14	Deventer	Secretaris district IJsselstreek.
Harry KLEUVER	*	11- 6-12	Amsterdam	Lid districtsbestuur Amsterdam. Partijfunctionaris voor financiële acties.
Wim KOOLWIJK	*	28- 4-08	Hilversum	Secretaris district Gooien Eemland.
Wim KREMER	*	7-11-18	Emmen	Secretaris district Drente.
Nico LUIRINK		30- 9-22	Amsterdam	Partijfunct. belast met propaganda zaken. Lid algemeen Bestuur Nederl. Vredesraad.
Gerard MAAS		17- 8-13	Amsterdam	Lid districtsbest. A'dam.

- Jan -

Naam:		Geb.datum:	Woonplaats:	Functie:
Jan MALIEPAARD	*	4- 4-24	Rotterdam	Secretaris district Rotterdam, belast met bedrijfs-werk.
Kees MEIJER		18-12-14	Sneek	Secr. district Friesland.
Cas MULDER	*	12- 4-21	Vlissingen	Secr. district Zeeland. Hoofdbest.-lid Metaal/EVC-1958..
Wim van het SCHIP	D	22- 6-18	Amsterdam	1e secr. distr. Amsterdam.
Bart SCHMIDT	*	10-8- 30	Amsterdam	Vice-voorzitter ANJV.
Henk SCHUUR		9-2-12	Finsterwolde	Lid verbondsbest. EVC-1958.
Henk TEEUWEN	*	2-10-04	Haarlem	Secretaris distr. Kennemer-land.
Ab van TURNHOUT		25- 6-18	Enschede	Secr. district Twente.
Harry VERHEY	D/S	26- 2-17	Amsterdam	Tweede alg. secretaris CPN.
Heiltje de VOS	*	31-12-19	Rotterdam	Lid distr. best. Rotterdam, voorzitster NVB.
Theun de VRIES		26- 4-07	Amsterdam	Voorzitter Ver. "Med.-USSR".
Jaap WOLFF	*	1- 9-23	Haarlem	Hoofdred. "Politiek & Cul-tuur".
Joop WOLFF	D	14- 3-27	Amsterdam	Lid hoofdred. "De Waarheid" Voorzitter ANJV.
<u>Plaatsvervangende leden:</u>				
Frits DRAGSTRA	*	6-10-27	Heerlen	Secr. district Limburg.
Ali van DIJK		14- 9-18	Amsterdam	Lid verbondsbest. EVC-1958.
Nelis HELMERS		17-10-10	Amsterdam	Penningm. EVC-1958.
Freek MEIS		7-11- 21	Groningen	Voorzitter ABT/EVC-1958.
Gerard POTHOVEN	*	4-11-26	Zaandam	Lid districtsbest. Zaanstreek Journalist "De Waarheid".
Koert STEK	*	10-11-26	Beerta	Lid districtsbest. Groningen
Ger VERRIPS		18-12-28	Amsterdam	Lid districtsbest. Amsterdam
Kees IJMKERS	*	3- 9-24	Den Haag	Secretaris distr. Den Haag.

* = nieuw gekozen leden
D = lid Dagelijks Bestuur
S = lid secretariaat.

Het congres heeft ook ditmaal bij de verkiezing van het partijbestuur geheel in de pas gelopen en de aanwijzingen van de ongetwijfeld door Paul de Groot geïnstrueerde - kandidaten-commissie trouw opgevolgd.

Op het congres 1956 werd een partijbestuur gekozen bestaande uit 31 leden. Ten gevolge van het overlijden van Jaap Brandenburg, Jan Haken en Ger Kuijper en het - al dan niet gedwongen - uittreden in verband met het conflict van Cor Geugjes, Bertus Brandsen, Frits Reuter, Gerben Wagenaar, Henk Gortzak en Mevr. Rie Lips-Odinot was dit aantal in april 1958 gedaald tot 22. Toen werden op instigatie van De Groot zes hem toegewijde leden "aangetrokken" met een adviserende stem.

- Deze -

Deze 28 dus tot het congres in functie zijnde leden van het partijbestuur zijn allen herkozen met uitzondering van Jan Havermans die zich om gezondheidsredenen niet herkiesbaar kon stellen. Zestien personen hebben, hetzij als lid, hetzij als plaatsvervangend lid, thans hun intree in het partijbestuur gedaan. Enkele hunner maakten er al eens eerder deel van uit.

Freek Meis is als gevolg van de vooral in het district Groningen op hem uitgeoefende kritiek gedegradeerd van lid tot plaatsvervangend lid van het partijbestuur. Frans Brandse (Diaz Bauste) daarentegen heeft zich ondanks de tegen hem van Rotterdamse zijde ingebracht bezwaren als "vol" lid kunnen handhaven.

Drie districten tw.Noord-Holland-Noord, Noord-Brabant en Utrecht hebben geen afgevaardigde in het partijbestuur. In het vorige waren zeven districten niet vertegenwoordigd.

Figuren uit de belangrijkste communistische neven- of mantelorganisaties hebben in het nieuwe partijbestuur zitting gekregen. Zo is "Nederland-USSR" vertegenwoordigd door Theun de Vries, het Algemeen Nederlands Jeugd Verbond door Joop Wolff en Bart Schmidt; de Nederlandse Vrouwenbeweging door Annie Averink en Heiltje de Vos; de Nederlandse Vredesraad door Nico Luijck en de EVC-1958 door verscheidene bestuurders.

* * *

Dagelijks Bestuur en Secretariaat:

Verkozen op de zitting van het partijbestuur 10 en 11 jan.'59; gepubliceerd in "De Waarheid" van 12 januari 1959.

Dagelijks Bestuur:	Secretariaat:
Marcus BAKKER	Paul de GROOT - algemeen secretaris
Piet BAKKER (Ammerstol)	Harry VERHEY - tweede algemeen secretaris
Friedl BARUCH	Henk HOEKSTRA - secretaris
Siem GROENENDIJK	Marcus BAKKER - secretaris.
Paul de GROOT	
Joop HESSELMAN	
Henk HOEKSTRA	
Wim van het SCHIP	
Harry VERHEY	
Joop WOLFF	

Het nieuw gekozen dagelijks bestuur telt 10 leden. In het oude zaten na het overlijden van Ger Kuijper en het royeren van Gerben Wagenaar nog zeven leden.

Het dagelijks bestuur werd in verband hiermede in de loop van 1958 aangevuld met Joop Hesselman en Piet Bakker (Ammerstol).

Bij de verkiezing van het nieuwe dagelijks bestuur zijn de zittende leden herkozen en is Wim van het Schip als nieuw lid toegevoegd.

Het secretariaat bestaat uit 4 personen, vroeger uit 5. Ger Kuijper en Gerben Wagenaar vielen uit; Marcus Bakker trad nieuw toe.

* * *

IX.

FINANCIËEL VERSLAG.

Aan het einde van de besloten zitting op zondagmorgen 28 december 1958 is in ongeveer 15 minuten de financiële verantwoording van de landelijkse partijkas behandeld en met algemene stemmen goed gekeurd.

De gedelegeerden met stemrecht ontvingen elk een exemplaar van het financiële overzicht, waarop het nummer van hun mandaatkaart was vermeld. Het verslag bevatte een overzicht van inkomsten en uitgaven sinds het vorige congres (oktober 1956) en telde drie pagina's. Het stuk moest na afloop van de bespreking erover direct weer ingeleverd worden bij degene van wie het ontvangen was.

De partijbestuurder R. Haks deelde namens de uit vier personen bestaande kascommissie mede dat alle stukken waren gecontroleerd en in orde bevonden. In den regel vond, zo verklaarde hij, elke drie maanden een kascontrole plaats. Voorts gaf hij een toelichting op de cijfers.

En de korte tijd dat het financieel verslag kon worden ingezien werd het volgende vastgesteld: De CPN heeft in de periode oktober 1956 - december 1958 rond f 400.000.- aan inkomsten gehad, waarvan een post van ongeveer f 238.000.- uit contributies, giften en baten van de partijinstellingen. De rest van de inkomsten werd gevormd uit de opbrengst van het donatiefonds t.w. f 119.000.-, andere financiële acties en de afdrachten van de vergoedingen die CPN-leden als lid van de vertegenwoordigende lichamen ontvangen. Haks wees er op, dat de landelijke kas schade geleden had door de "zetelroof van de rechtsen", die geen afstand hadden willen doen van hun zetels in de Tweede Kamer.

De uitgaven betroffen voor een belangrijk deel subsidies aan de districten (f 100.000.-) en lonen en sociale lasten (f 100.000.-). De rest was - zo kon worden geconcludeerd - besteed aan propaganda en algemene onkosten.

Het was volgens Haks nodig dat de districten in de toekomst zich zelf zouden bedruipen. Hij pleitte voor een vermindering van het aantal contributieklassen en deelde nog mede dat de gemiddelde contributie per lid gestegen was tot 26 ct. per week (vroeger was dit 22 ct.; eerder 19 ct.). Dit gemiddelde was evenwel nog niet bevredigend.

Gelegenheid om op de cijfers in te gaan was er door de weinige tijd die er voor deze besloten zitting nog restte - deze zitting moest nl. om 12 uur beëindigd worden - vrijwel niet. Een enkele afgevaardigde maakte een onbelangrijke opmerking.

* * *

X.

DE WIJZIGING VAN DE STATUTEN.

Onder inwerking van het in begin 1956 gehouden 20ste congres van de CPSU - waarin Chroestsjow de destalinisatie inluidde - ontwikkelde zich in de CPN, evenals in bijna alle andere communistische partijen, een drang naar democratisering en meer collectiviteit in de partijleiding.

Het partijbestuur kwam in de loop van dat jaar tot de conclusie dat de organisatie van de partij moest worden herzien. Men was o.m. de mening toegedaan, dat deze te sterk op de structuur van de CPSU was afgestemd. Als gevolg hiervan diende het partijbestuur op het 18de congres in oktober 1956 bij monde van Henk Hoekstra een aantal voorstellen in. Deze kwamen er o.m. op neer dat het partijbestuur het werkelijk leidinggevende orgaan zou worden, het dagelijks bestuur een zuiver uitvoerende functie zou vervullen en als adviserend lichaam een "partijraad" zou worden gevormd. Het partijbestuur kreeg van het congres de opdracht nieuwe statuten te ontwerpen, waarin deze voorstellen waren verwerkt.

Vooruitlopend daarop werd na het congres het partijsecretariaat opgeheven en gingen partijbestuur en dagelijks bestuur de hen toegedachte functies reeds uitoefenen. De kwestie van de vorming van een partijraad bleef hangende.

In verband met het conflict in het partijbestuur herstelde Paul de Groot in september 1957 de oude toestand. De werkelijke leiding van de partij kwam weer te berusten bij het dagelijks bestuur onder leiding van de algemeen secretaris en het partijsecretariaat. In een voor het 19de congres uitgegeven "verslag aan de leden" motiveerde het partijbestuur deze ingreep op weinig overtuigende wijze.

Met het herstel van de oude toestand in de structuur van de partijleiding kwam tevens de noodzaak voor een ingrijpende statutenwijziging te vervallen.

Het partijbestuur betoogde daarom dat de voorgestelde veranderingen in het algemeen punten van ondergeschikt belang betroffen. Van het aan de orde zijn van een statutenwijziging werd echter gebruik gemaakt om daarmee de leidinggevende positie van het dagelijks bestuur - overheerst door Paul de Groot - nadrukkelijk vast te leggen. Voorts werden o.m. de bevoegdheden van het partijbestuur inzake het royeren van partijleden uitgebreid en nader omschreven. Volgens de oude statuten was bijv. het recht van het partijbestuur tot royement van partijbestuurders aanvechtbaar.

- In -

In het algemeen kan gezegd worden, dat met de voorgestelde wijzigingen waarin de invloed van het conflict overigens duidelijk is te onderkennen de statuten aan de allengs in de partij in zwang gekomen gewoonten en gebruiken zijn aangepast.

De voorgestelde statuténwijzigingen zijn in de eerste "congreskrant" aan de partij ter kennis gebracht en als tweede punt op de agenda geplaatst. Zij werden door organisatie-secretaris Henk Hoekstra tegen het einde van de openbare ochtendzitting op de laatste congresdag aan de orde gesteld en in een half uur tijds afgehandeld. In het opgestelde tijdschema was daarvoor 2½ uur uitgetrokken.

Naar Hoekstra verklaarde was gebleken - vermoedelijk uit de verslagen van de districtsconferenties en de afdelingsvergaderingen - dat de gehele partij met de voorgestelde wijzigingen accoord ging. Alleen tegen het laten vervallen van artikel 16 waren enige bezwaren naar voren gebracht. Dit artikel bepaalde o.m. dat personen die tijdens de bezetting met de vijand hebben samengewerkt niet tot de partij konden worden toegelaten. De geuite bezwaren werden door Hoekstra als ongegrond van de hand gewezen.

De organisatie secretaris vond het niet nodig elke wijziging afzonderlijk te behandelen omdat dit tot een uitvoerige en overbodige discussie aanleiding zou geven. Zijns inziens was het toch niet mogelijk statuten berekend op alle mogelijke eventualiteiten te ontwerpen. Statuten waren volgens hem slechts richtlijnen.

De enkele opmerkingen welke sommige afgevaardigden daarna nog maakten hadden weinig betekenis. Een hunner adviseerde de statuten in het partijlidmaatschapsboekje af te drukken. Hoekstra vond dit een goed voorstel. Het was thans evenwel niet uitvoerbaar omdat het met ingang van 1 januari 1959 in te voeren nieuwe boekje al gedrukt was.

De voorgestelde wijzigingen werden tenslotte onveranderd met algemene stemmen door middel van handopsteken aanvaard.

* * *

XI. OPROEP VAN HET 19de CONGRES VAN DE CPN.

In de loop van de ochtendzitting van de vierde congresdag werd aan de gedelegeerden een "ontwerp-oproep van het 19de congres der CPN" uitgereikt, onder mededeling dat voorstellen tot wijzigingen in de redactie daarvan konden worden ingediend bij Marcus Bakker, Jaap Wolff en Joop Wolff.

In deze "oproep" - een soort resolutie - die neerkomt op een aanbeveling om op de CPN te stemmen, zijn de kernpunten van de inleiding van Paul de Groot, voorzover zij betrekking hebben op de jongste Kabinetscrisis, de komende verkiezingen en de binnenlandse politieke toestand verwerkt. Voor een samenvatting ervan van moge verwezen worden naar bijlage 3.

Kort voor het sluiten van het congres gaf Marcus Bakker met enkele woorden een toelichting op het ontwerp. Hij maakte bekend welke wijzigingen op verzoek van enkele "kameraden" in de tekst zouden worden aangebracht. Een diepgaande bespreking van de inhoud van de oproep vond niet plaats; er werd niet over gestemd.

Na het afhandelen van de "oproep" werd het 19de congres door de tweede algemeen secretaris van de partij, Harry Verhey, met een kort woord gesloten.

* * *

XII. VERSLAG MANDATENCOMMISSIE.

De dagelijks bestuurder Piet Bakker, die het verslag van de mandatencommissie voorlas, beklagde zich er hierbij over, dat vele formulieren, waaruit dit moest worden samengesteld zeer onvolledig waren ingevuld. Dit is er zonder twijfel oorzaak van dat het totaal van de vermelde cijfers in enige gevallen niet klopt met het totaal aantal gedelegeerden.

Aangewezen waren 245 gedelegeerden. Hiervan was er één door ziekte verhinderd. Een andere was zonder nader bericht weggebleven.

Van de 243 aanwezigen waren er 192 met en 51 zonder stemrecht. Daaronder waren slechts 23 vrouwen.

Gegroepeerd naar leeftijd.

Van de afgevaardigden waren er

- 10 in de leeftijd beneden 25 jaar.
- 59 in de leeftijd van 25 - 35 jaar.
- 101 in de leeftijd van 35 - 45 jaar.
- 61 in de leeftijd van 45 - 55 jaar.
- 8 in de leeftijd van 55 - 65 jaar.
- 5 in de leeftijd boven 65 jaar.

Met zijn 79 jaar was Ir. S.J. Rutgers de oudste afgevaardigde.

Georganiseerd in de vakbeweging en andere organisaties.

In EVC-1958	126 personen
NVV	6 "
"Ons Belang"	5 "
De Heiersfederatie	1 "
Journalistenorganisatie	8 "
NVB	21 "

Niet bij een vakvereniging aangesloten 22 personen.

Gegroepeerd naar de voornaamste beroepen.

Werkzaam in de metaalnijverheid	52
in de Bouwvakken	47
in de textiel	7
in de mijnen	5
op kantoren	23
bij het rijk of gemeente	13
bij het onderwijs	3
artsen	2
huisvrouwen	18
Lid van een ondernemingsraad	4
Lid van een fabriekskern	4
Lezers van "Politiek en Cultuur"	- 225.
Lezers van "Vraagstukken voor Vrede en Socialisme"	- 201.

Aanvang partij-lidmaatschap.

uit de jaren 1945 - 1950	- 99
1950 - 1954	- 38
1954 - 1958	- 7
vóór 1945	77

XIII.

BUITENLANDSE AFGEVAARDIGDEN.

Het partijbestuur had tijdig aan diverse buitenlandse zusterpartijen van haar voornemen om het congres te houden kennis gegeven. Hierbij werd tevens de hoop uitgesproken een delegatie van de betrokken partij te mogen ontvangen of althans een begroetingstelegram toegezonden te krijgen.

Op het vorige congres hadden zich acht buitenlandse communistische partijendooreen delegatie laten vertegenwoordigen. Daaronder bevond zich zelfs een afvaardiging van een partij uit een land gelegen achter het IJzeren Gordijn, t.w. uit Hongarije. Thans waren slechts vertegenwoordigd de partijen van België, Frankrijk, Oostenrijk en Denemarken. De vertegenwoordigers van de Engelse en de Finse partij werd bij binnenkomst de toegang tot Nederland geweigerd.

Bekend is dat veel partijen van achter het IJzeren Gordijn gelegen landen het voornemen hadden aan het verzoek van de CPN tot het zenden van een delegatie gevolg te geven. In gevolge het streven van de Nederlandse overheid de buitenlandse deelname aan het congres zoveel mogelijk te beperken werden evenwel aan hen geen visa verleend.

Opmerkelijk is dat zowel de Russen als de Polen zich hebben willen laten vertegenwoordigen door functionarissen uit het partijcontrole-apparaat. Mogelijk hield dit verband met de omstandigheden dat het 19e congres gehouden werd na de ernstige conflictsituatie in de partij.

Aan het verzoek om het zenden van een begroetingstelegram hebben zeer veel zusterpartijen gevolg gegeven. Deze boodschappen werden in de diverse zittingen aan het congres voorgelezen. In de meeste telegrammen werd gewag gemaakt van de door de CPN behaalde zege op het revisionisme. In sommige werd daarbij van de namen van Reuter, Wagenaar en Brandsen melding gemaakt. Het internationale communisme veroordeelde op deze wijze andermaal het optreden van de Nederlandse oppositiegroep. Het behoeft geen betoog dat vooral het telegram van de CPSU, waarin deze veroordeling zeer duidelijk tot uiting komt, grote voldoening bij het partijbestuur wekte. Door de aanwezigheid van de verslaggever van het Russische persbureau TASS, Igor Petrovitch Perevalov, geboren 5-5-1914 te Berezovka, was de CPSU van een eigen berichtenbron over het congres verzekerd.

In de besloten zitting van zondagmorgen 28 december werd het congres door de Belgische, Franse, Oostenrijkse en Deense gedelegeerden toegesproken.

- De -

De Belgische vertegenwoordiger hield zijn rede in het Nederlands. De toespraken van de Fransman, de Oostenrijker en de Deen werden respectievelijk vertaald door Max Meijer, Lou Koning en Jan van Seggelen. Alle buitenlanders maakten gewag van de strijd die hun partij in eigen gelederen tegen het revisionisme had te voeren. De Deen gaf hierbij een uitvoerige uiteenzetting van het gevecht tegen de groep Larssen. De Oostenrijker uitte zijn voldoening over de neutrale positie van zijn land als gevolg van het vredesverdrag.

Het partijbestuur heeft met het oog op de vreemdelingen-politie bijzondere omzichtigheid betracht ten aanzien van de buitenlandse gasten. De identiteit van de Oostenrijker en de Deen konden diens gevolg nog niet met zekerheid worden vastgesteld.

Ab Veltman, bijgestaan door Rinus Haks, was speciaal belast met de organisatie voor de ontvangst en het treffen van voorzieningen in verband met het verblijf van de gasten. Hiervoor was slechts weinig geld beschikbaar gesteld. De buitenlanders waren verder onder de directe hoede gesteld van Jan van Seggelen, Max Meijer, Lou Koning en Joop Wolff, die hen steeds en overal vergezelden. De vreemdelingen waren op geheime slaapadressen ondergebracht en op het congres werden hun namen niet genoemd. Er vonden ten huize van zeer vertrouwde partijgenoten een tweetal aparte bijeenkomsten plaats, waarop de buitenlandse afgevaardigden door een aantal leden van het partijbestuur werden ontvangen. Op een dezer bijeenkomsten was ook Paul de Groot aanwezig. Hij maakte van deze gelegenheid gebruik enige critische opmerkingen te maken over de zijns inziens te royale wijze (uitstapjes en verteringen) waarop voor de gasten werd gezorgd.

Buitenlandse delegaties.

België.

Gaston Jules Moulin, geboren 18-6-1911 te Antwerpen, wonende te Brussel; lid van het politiek bureau van de Communistische Partij van België (KPB).

Robert Wolsztajn, geboren 21-11-1924 (of 1922) te Antwerpen, wonende te Anderlecht, eveneens lid van het politiek bureau van de KPB.

Frankrijk.

Paul Courtieu, geboren 20-5-1921 te Cardet, lid van het centraal comité van de PCF.

Oostenrijk.

Stern, mogelijk identiek aan Max Stern, lid van het centraal comité van de Communistische Partij van Oostenrijk.

Denemarken. C. Jensen, mogelijk identiek aan Christian Herman Jensen, geboren 3-8-1917 te Schweiz; lid van het centraal comité van de communistische partij van Denemarken.

Niet toegelaten vreemdelingen.

Sowjet-Unie. Aleksei M. Rummyantsev, geboren 3-2-1905 te Mintsévo, lid van het centraal comité der CPSU; hoofdredacteur van het internationale communistisch orgaan "Vraagstukken van Vrede en Socialisme".

Ivan Pavlovich Boytsov, geboren juni 1896 te Choya, eveneens lid van het centraal comité der CPSU; waarnemend voorzitter van de partij-controlecommissie.

Aleksei M. Shamin, geboren 1-4-1913 te Leningrad, gewezen 1e secretaris der Russische Ambassade hier te lande, thans werkzaam bij het bureau buitenland van het centraal comité van de CPSU. Hij zou als tolk zijn opgetreden.

Polen. Roman Novak, geboren 21-7-1900, voorzitter van de Partij Controle Commissie.

Josef Kowalczyk, geboren 10-4-1903, lid van de Partij Controle Commissie.

Tsjechoslowakije. Ladislav Stoll, geboren 26-6-1902, rector van de Karel Universiteit te Praag; werd wegens stalinistische opvattingen in 1956 als minister van onderwijs afgezet.

Miroslav Soukup, geboren 29-7-1927, functionaris van het secretariaat van de communistische partij van Tsjechoslowakije.

Hongarije. Sandor Gaspar, geboren 15-4-1917 te Pand; secretaris-generaal van het algemeen comité van de Hongaarse vakbonden.

Bulgarije. Dimo Ditchef Novakov, geboren 10-1-1902 te Obroutchichte, hoofd van de afdeling internationale relaties en buitenlandse politiek van het centraal comité van de communistische partij van Bulgarije.

Mirena Fissileva Korcarova, geboren 28-3-1921 te Blagevgrad.

China. Lioe Nieng Nji en Tsj Tsjang Hoa, beiden lid van het centraal comité van de communistische partij van China.

Indonesië. Peres Perdede, lid van het secretariaat van de Partai Kommunist Indonesia (PKI).

Engeland. James Forest Milne, geboren 11-4-1921 te Aberdeen, lid van het dagelijks bestuur van de communistische partij van Groot-Brittannië; hem werd bij aankomst op Schiphol de toegang tot ons land geweigerd.

Finland.

Teivo Karvonen, geboren 15-6-1906 te Pyhtaa, secretaris van de communistische partij van Finland; werd bij aankomst de toegang tot ons land geweigerd.

Zweden.

zou volgens een bericht in "De Waarheid" vertegenwoordigd worden door Urban Karlsson, secretaris van de communistische partij van Zweden. Deze is om onbekende reden niet verschenen.

* * *

JITTREKSEL UIT DE "OPEN BRIEF AAN 19de CONGRES EN LEDEN CPN".Gedelegeerden en leden van de CPN.

Wij zijn van mening, dat nieuwe impulsen dringend nodig zijn voor de energieke ontplooiing van de partij-activiteit. Herstel van de eenheid in de communistische partij is een van de belangrijkste voorwaarden om te komen tot activiteit.

Het partijbestuur leidt door de wijze, waarop zij de interne partijstrijd voert, de aandacht af van de voornaamste taak, waarvoor dit congres en de leden van de partij staan.

De activiteit van de partijleiding heeft zich in de laatste jaren maar al te veel toegespitst op het zgn. ontmaskeren, verwijderen, vernietigen, royeren en afvoeren van hen, die een andere mening hebben dan de algemeen secretaris. Aan de ernstige toestand, waarin de partij verkeert, schenkt de partijleiding onvoldoende aandacht. Het is onze grote zorg voor de eenheid van de partij geweest, die ons zo lang heeft doen aarzelen, om onze kritiek in het openbaar aan de orde te stellen.

Om de naar hun mening juiste opvattingen in de strijd te kunnen laten horen, werden de Brug-kamerleden genoodzaakt hun posities in de openbare lichamen te blijven innemen.

Wij willen de eenheid van de communistische partij op basis van de marxistisch-leninistische beginselen. Dit kan slechts op basis van een politieke discussie.

De CPN in de oorlog.

Op grond van een aantal door haar geuite beweringen trekt de partijleiding, zoals de algemeen secretaris reeds op 2 april gedaan had, voordat het congres hiertoe in staat gesteld is, conclusies ten aanzien van de illegaliteit, zonder hoor en wederhoor. Achteraf wil zij een commissie benoemen, die de echtheid van deze beweringen mag onderzoeken.

Het is noodzakelijk, dat de leden van de partij zich op de hoogte kunnen stellen van de werkelijke gang van zaken ten aanzien van de partijwerkzaamheden in de jaren 1940-1945.

Daarnaast is het noodzakelijk, dat er door de partij een onderzoek wordt ingesteld naar de politieke gedragingen van het partijbestuur in verband met het partijwerk in het algemeen en met het afvoeren en royeren van leden in het bijzonder.

- Wij -

Wij stellen derhalve voor:

Het congres besluit tot het instellen van een commissie, die tot taak heeft een onderzoek in te stellen naar de werkzaamheden van de partij over de periode van eind 1939 tot en met eind 1945.

Deze commissie wordt samengesteld uit een aantal leden, die door het congres daartoe worden aangewezen, aangevuld met een gelijk aantal leden van de Bruggroep.

Zij, die tussen het 18de en 19de congres lid van het partijbestuur waren, kunnen geen deel uitmaken van de commissie. Hun werkzaamheden en houding in de jaren 1940-1945 worden wel in het onderzoek betrokken.

Het congres besluit verder tot het instellen van een tweede commissie, die tot taak heeft een onderzoek in te stellen naar de politieke gedragslijn van het tegenwoordige partijbestuur in verband met het partijwerk in het algemeen, en met het royeren en afvoeren van leden van de partij in het bijzonder. Dit onderzoek loopt over de periode van eind 1945 tot en met het 19de congres. Na de discussie in de partij over het verslag van beide commissies wordt in de loop van 1959 een buitengewoon congres gehouden. Aan dit congres en aan de voorbereiding daarvan kunnen ook de geroeyerde partijleden deelnemen.

Zodra zij vernemen, dat het congres bereid is op deze voorstellen in te gaan, zullen de kameraden van de Bruggroep zich van openbare kritiek op de partijleiding onthouden, mits deze zich ook onthoudt van openbare kritiek op hen, die zich rond de Brug hebben verzameld.

De oproep van het dagelijks bestuur (Waarheid 13-12-58) zegt: "De eensgezinde strijd tegen de aanval van de reactie vereist, dat de groep (de Brug) haar werkzaamheden staakt en zichzelf ontbindt".

Het 19de congres heeft het in de hand de voorwaarden te scheppen, die ons in staat stellen, in afwachting van het buitengewoon congres, onze werkzaamheden met de Bruggroepen te staken.

Wij vertrouwen er op, dat gij onze voorstellen in Uw beraadslagingen op het 19de congres wilt betrekken en hopen in het belang van het herstel van de eenheid der communisten, dat Uw antwoord de mogelijkheid tot nader overleg zal bieden.

De Bruggroep.

ANTWOORD VAN PAUL DE GROOT OP DE "OPEN BRIEF" VAN DE BRUGGROEP.

Intussen is aan de vooravond van ons congres een pamflet verspreid als "open brief aan 19e congres en leden CPN" en met ondertekening "Bruggroep", zonder vermelding van namen. Deze brief is in de kranten als een "verzoenend gebaar" van de fractie Wagenaar/Gortzak c.s. voorgesteld. Op zichzelf al vreemd, een "verzoenend gebaar" in een anonieme brief, waarop blijkbaar geen antwoord verwacht wordt. Toch stellen wij het congres voor er zich, natuurlijk zo kort mogelijk, over uit te spreken, zodat WIJ in elk geval voor de toekomst verantwoord zijn.

Wat staat er in die anonieme brief ?

1. Dat de meningsverschillen volledig openbaar moeten worden gemaakt, opdat onze leden er zich over kunnen uitspreken.

Als die beweerde meningsverschillen nu nog niet openbaar zijn, wanneer zullen zij het dan zijn ? Van de kant van de groep Wagenaar/Gortzak staan zij dag in dag uit breed uitgemeten in de "Volkskrant", "Het Parool", "Het Vrije Volk", "Handelsblad" en andere bladen met samen miljoenen oplagen.

Bovendien wordt aan de adressen die door voormalige functionarissen gestolen zijn geregeld gratis "De Brug" toegezonden. Mij dunkt, dat ieder zich nu wel een oordeel heeft kunnen vormen, waarbij de rechtse groep wat publiciteit betreft verre in het voordeel was.

2. Er zou geen "hoor en wederhoor" toegepast zijn in het rapport over de partij in de oorlogstijd.

Voor zover dat de rechtse groep betreft kon dit, omdat zij zich aan hun verhoor over de bezettingstijd door een rel onttrokken hebben.

3. Dit rapport zou voornamelijk steunen op het rapport van de Parlementaire Enquête-Commissie.

Ieder die het gelezen heeft kan vaststellen, dat dit niet zo is. Het rapport van de Enquête-Commissie is voornamelijk aangehaald inzake niet-communisten en toestanden in het burgerlijke verzet. De hoofdzaak, de vervalsing van de partijpolitiek en de uitlevering van de partij aan de Londense regering berust op eigen materiaal en controleerbare getuigenverklaringen.

De commissie die door ons congres zal worden gekozen om dit te controleren, doet dit niet achteraf, zoals in het anonieme pamflet wordt beweerd, doch zal aan het congres verslag uitbrengen voor het zijn besluiten neemt.

- Het -

4. Het gehele gedoe van de rechtse groep wordt tenslotte teruggebracht tot de eis een tweetal commissies van onderzoek te benoemen naar de partij-activiteit in 1939 tot 1945 en van 1945 tot vandaag.

Waarom niet ook van 1919 tot 1939 ? Dan hebben we het gehele bestaan van de partij onder de loupe.

In de 40 jaar hebben 18 congressen de partij-activiteit onderzocht en dit is het 19de. Waartoe dan nog eens commissies ? Wij hebben intussen ook veel belangstelling voor een diepere studie van de partijgeschiedenis. Als tegenwoordige leden van de Bruggroep hiertoe controleerbare gegevens kunnen bijdragen, dan zijn zij welkom. Maar daar gaat het in het anonieme pamflet niet om. In die commissies zouden geen leden van het tegenwoordige partijbestuur zitting mogen hebben en er zou een vertegenwoordiging van de Bruggroep in moeten zitten. Deze vertegenwoordiging van de Bruggroep zou ook in de ledenvergadering deel moeten nemen aan de discussie als geroeyeerde leden over rapporten van genoemde commissies.

Als er nog een bewijs nodig was voor de volstreekte ontkenning van elk organisatiebegrip door de Bruggroep, dan is het wel dit!

Het betekent de erkenning van fracties in de partij, van twee leidingen, neen, zelfs maar van één leiding, die van de rechtsen, want het huidige partijbestuur zou niet aan de commissies mogen deelnemen. Voor de volledigheid vermeld ik dat er dan nog een buitengewoon congres zou moeten komen en dat voor alles de beschuldiging "teruggenomen" moet worden, dat de rechtse groep in dienst van de reactie staat.

Vindt het congres dit alles te krankzinnig om bij stil te staan? Misschien. Maar wij zijn nu eenmaal bijeen en daarom stel ik voor eens en voor altijd en voor de laatste keer ons standpunt te laten weten, aan allen die het horen willen.

Ik stel voor, dat het Congres de onmiddellijke en onvoorwaardelijke opheffing van de Bruggroep eist en de onmiddellijke ter beschikking stelling van alle zetels van haar leden in de Tweede Kamer en de Provinciale Staten.

Hiermee in verband de staking van alle openlijke of geheime activiteit van die groep.

Wij stellen het congres voor van hen te eisen dat zij de besluiten van het 19de congres aanvaarden en beloven deze onder alle omstandigheden uit te voeren. Dat zij in het bijzonder de vorming van fracties veroordelen en zelfcritiek oefenen op hun fractionele ac-

- tiviteit -

tiviteit.

Onder deze voorwaarden stellen wij het Congres voor zich bereid te verklaren aanhangers van de Bruggroep weer als lid van de CPN toe te laten.

Er is in onze partij sinds een jaar een grote verontwaardiging gegroeid over de daden van degenen, die zij vroeger in haar midden hadden. Die verontwaardiging is tot een bittere haat geworden, een gerechtvaardigde klassenhaat tegen lieden, die als onderkruipers zijn opgetreden in de reeds zo zware strijd die wij voeren.

Maar wij moeten die gevoelens bedwingen en bereid zijn diegenen te vergeven, die hun fouten inzien en ze weer willen goedmaken. Wij zijn echter niet bereid voor chantage opzij te gaan.

Gortzak heeft in de Tweede Kamer zendtijd gevraagd voor zijn groep en dit kan betekenen dat hij met een lijst tegen onze partij wil optreden bij de a.s. verkiezingen en de partij in haar strijd tegen de reactie tussen de benen wil lopen.

Als dit zou gebeuren, zal de arbeidersklasse hen die dit doen voor nu en voor altijd als onderkruipers beschouwen en behandelen.

Laat ook de laatste man of vrouw, die tot deze groep behoort of er achteraanloopt beseffen, dat nu de tijd gekomen is om zich van hun verantwoordelijkheid bewust te worden.

* * *

SAMENVATTING VAN DE OPROEP VAN HET 19de CONGRES DER CPN.

Aan het Nederlandse volk.

Voor de eerste keer sinds het einde van de tweede wereldoorlog wordt ons land geregeerd door een rechtskabinet. De ondernemerspartijen onder aanvoering van Romme en Welter, de openlijke zaakwaarnemers van Philips, Shell, Unilever en AKU, achten de tijd gekomen om hun politieke alleenheerschappij te vestigen.

Beel en zijn rechtse regering hebben de taak op zich genomen om de bestedingsbeperking voor de werkende bevolking verder door te voeren, de oorlogsuitgaven verder te verhogen, de internationale toestand te verscherpen en het conflict met Indonesië op de spits te drijven. Het Kabinet Beel heeft de parlementaire beginselen geschonden door eerst de macht in handen te nemen en pas daarna verkiezingen te doen plaats vinden. Dit werd mogelijk met steun van de kampioen der democratie, de VVD, die een dubbelhartige rol speelt en zich in feite alleen om de belangen van de grote man bekommert.

Tegenover de macht van de reactie moet de macht van het volk gesteld worden door eenheid van actie tegen reactie.

Daarom zeggen wij tegen de leden en aanhangers van de PvdA: eist van Uw leiders, dat zij het verbod tot samenwerking met de communisten opheffen, dat zij een einde maken aan de anti-communistische ophitsing. Met de communisten tegen rechts!

Meer dan ooit is opname van de EVC in het NVV noodzakelijk. In de eerste plaats is versterking van de Communistische Partij van Nederland nodig.

In het aangezicht van de aanval van de grote ondernemers is het plicht van allen, die consequent de strijd tegen de reactie willen voeren, zich aan te sluiten bij de CPN.

Het 19de congres heeft besloten dit ook mogelijk te maken voor de leden van de Bruggroep indien zij deze groep ontbinden, alle activiteiten stopzetten, de door hen bezette zetels in de Tweede Kamer en Provinciale Staten ter beschikking stellen, zich accoord verklaren met de besluiten van het 19de congres en beloven deze onder alle omstandigheden deze uit te voeren. Indien zij groepsvorming veroordelen en bereid zijn zelfcritiek te oefenen op hun fractionele activiteit, is hun terugkeer in de CPN mogelijk.

Iedere tegenstander van de Romme-actie staat op 12 maart voor de vraag "hoe gebruik ik mijn stem het beste".

Wij antwoorden: door te stemmen op de enige consequente oppositiepartij - de CPN.

Iedere stem op haar uitgebracht is een slag tegen de Romme-actie en zal werken als een spoorslag om de leiders van de PvdA te beletten opnieuw de weg der capitulatie op te gaan.

Onze partij verdedigt de belangen der arbeiders en zegt: laat de rijken betalen.

Zij eist:

- Het terugdraaien der bestedingsbeperking voor de arbeiders;
- Een nieuwe loonronde, geen huurverhoging, geen verhoging van de melkprijs;
- Tienduizend woningwetwoningen extra;
- Weg met de werkclassificatie en de "goede" CAO's;
- Verkorting van de werkweek met behoud van loon;
- Omlaag met de belasting voor werkers en midden-groepen;
- Bestrijding van de willekeur der ambtenarij;
- Lonende prijzen voor boeren en tuinders;
- Handen af van het stakingsrecht;
- Omlaag met de oorlogsbegroting en de dienstdtijd;
- Geen troepen naar Nieuw-Guinea;
- Geen Amerikaanse raketbases in ons land;
- Nederland in een atoomvrije zône in Europa;
- Het voor altijd en door allen stopzetten van de A-bomproeven en absoluut verbod van deze wapens;
- Uitbreiding van de Oost-West-handel.

De door de reactie tegen de partij genomen en te nemen maatregelen zullen niet verhinderen, dat iedereen de stem van de communisten zal horen, in iedere stad, in ieder dorp.

Wij roepen U op dit mogelijk te maken. Begint onmiddellijk met het inzamelen van geld. Helpt bij de propaganda. Smeedt de eenheid van actie tegen reactie. Alle hens aan dek. Op ten strijde!

19de congres der CPN.

AFGEVAARDIGDEN NAAR HET 19de CPN-CONGRES, GEGROEPEERD PER DISTRICT.Verklaring der tekens:

- * = zonder stemrecht
 ** = speciaal uitgenodigd door partijbestuur.
 P = lid presidium
 C = lid kandidatenbesprekingscommissie.
 M = lid mandatencommissie.
 S = lid stemtelcommissie.
 I = lid commissie onderzoek illegaliteit.
 W = lid commissie wijziging statuten.

Naam:	Geb.datum:	Woonplaats:	Commissie waarin betroukkene zitting had:
-------	------------	-------------	---

District Groningen

* Abraham BALLEMA	20- 5-17	Hoogezand-Sappemeer
Siemon FRIKKEN	1- 5-16	Finsterwolde
Harm HAKEN	25- 2-19	Finsterwolde
Hendrik NIEMEIJER	19-11-26	Groningen
Usko van der SCHANS	10- 2-15	Scheemda
Jan SIEMONS	2-10-23	Finsterwolde
* Jan SPELDE	31- 8-15	Oude Pekela
Koert STEK	10-11-26	Beerta
* Frederik UCHTMAN	19-11-14	Groningen
Johannes van ZANTEN	1- 8-25	Groningen

District Friesland

* Hendrik de BOER	24- 9-22	Heerenveen-Jubbega
Jan de BOER	9-12-18	Noordwolde
Janke DIJKSTRA-BETHLEHEM	28- 9-15	Leeuwarden
Cornelis MEIJER	18-12-14	Sneek
* Nicolaas PULTRUM	16- 3-27	Drachten
Klaas SCHAPER	1- 6-11	Sneek
Anne VEENSTRA	23- 3-25	Smallingerland
Ate ZANDSTRA	3-11-06	Heerenveen

District Drente

* Albert GEERTSMA	29-10-11	Assen
* Otto KASPERS	16- 3-08	Gasselte
Jan KELLY	3- 6-25	Hoogeveen
Willem KREMER	7-11-18	Emmen
* Hendrik LANGENBURG	20- 2-26	Borger
Jan SUPER	7- 4-11	Emmen

District Twente.

Hendrikus BIJKERK	8-10-23	Enschede
Bernardus de JONG	16- 2-11	Almelo
* Abert LODE	30- 4-19	Enschede
Jan SPEEK	28-11-02	Enschede
Ab van TURNHOUT	25- 6-18	Enschede
Frans WIP	19- 7-20	Enschede

C

District IJsselstreek.

Theodorus HENDRIKS	27- 1-27	Deventer
Roelof HEZEL	8- 9-22	Hatter
Tjalle JAGER	7-12-14	Deventer
* Petrus RIPKE	22- 4-23	Zwolle
* Bertus TERVELDE	1- 4-25	Zutphen

P C

District Centraal Gelderland.

Jozephus ACKERMAN	11- 7-28	Wageningen
Annie BREMER	3-10-19	Laag-Soeren
Theodorus HENDRIKS	3- 2-18	Arnhem
Reint v.d. MOLEN	17- 5-19	Arnhem
Jan van der VALK	15- 4-19	Apeldoorn

District Utrecht.

* Jan van den BOS	11- 3-15	Utrecht
* Johannes van der HORST	3- 3-24	Utrecht
Hendrikus PEPERKOORN	11- 2-98	Utrecht
Bernardus SCHREUDERS	4- 2-19	Utrecht
Adrianus de VRIES	25- 2-15	Utrecht

District Gooi en Eemland.

Jansje KELDER-KOK	18-12-19	Bussum
Willem KOOLWIJK	26- 4-08	Hilversum
* Pieter RAVEN	9- 4-21	Hilversum
* Sebald RUTGERS	25- 1-79	Amersfoort
Marinus van der SPAA	24- 4-06	Amersfoort
Lubertus VISSER	12- 3-31	Hilversum

District Amsterdam.

Annie AVERINK	28- 5-13	Amsterdam
Johannes BAKKER	18- 8-21	Amsterdam
Wilhelmus BANDSMA	8-10-16	Amsterdam
Friedl BARUCH	17- 2-05	Amsterdam
* Max van den BERG	1-1- 27	Amsterdam
Chris BISCHOT	3- 4-27	Amsterdam
Aaldert BLOKZIJL	1-12-21	Amsterdam
Berend BLOKZIJL	29-12-18	Amsterdam
Gerrit BLOM	17- 4-09	Amsterdam
Laurens BOL	8- 2-14	Amsterdam
Jan de BOO	20-12-34	Amsterdam
Cor BORST	1- 2-91	Amsterdam
Jan BROUWER	n.g.o.	
Toon CAPEL	11- 2-26	Purmerend
Toon CLERX	12- 4-25	Amsterdam

C

P

Henk CLERX	3-12-27	Amsterdam		
* Petrus CLERX	28- 6-91	Amsterdam		
* J. van DELDEN	23- 3-93	Amsterdam		
Karel van DILLEN	5- 6-17	Amsterdam		
Alie van DIJK-STOL	14- 9-18	Amsterdam		
Franciscus van DIJK	29- 3-22	Amsterdam		
Frits EBERHARD	27-11-20	Amsterdam		
Juriaan van EE	6- 7-10	Landsmeer		
Andreas EEMAN	16- 8-35	Amsterdam		
Willem EKKERMAN	11-10-29	Amsterdam		
Lou ENGEL	20- 1-14	Amsterdam	P	
Joop GEERLIGS	30- 1-13	Amsterdam		
Jo GEERLIGS-OSSENKOPPELE	7- 3-15	Amsterdam		
* Willem GERRITSEN	14- 3-32	Amsterdam		
Siep GEUGJES	14- 7-26	Amsterdam	P	
Paul de GROOT	19- 7-99	Amsterdam	P	
Ab HAKS	8- 6-33	Amsterdam		
Rinus HAKS	18- 5-27	Amsterdam		C
Bertus van den HAM	10- 2-12	Amsterdam		
Cor HARINGA	25- 6-07	Amsterdam		C
Jan HAVERMANS	26- 1-92	Amsterdam		
Nelis HELMERS	17- 1-10	Amsterdam		
Henk HELMERS	27-11-16	Amsterdam		
Stien HENDRIKS	15- 2-21	Amsterdam		
Jaap HERDERS	4- 4-29	Amsterdam		
Martinus HERDINK	18- 1-03	Amsterdam		
Henk HOEKSTRA	17- 6-24	Amsterdam	P	W
Harke HOMMA	10- 5-22	Amsterdam		
Jan HUISER	20- 5-28	Amsterdam		
Ab JANSEN	n.g.o.			
Rinus JANSEN	21-10-19	Amsterdam		
Johannes KALDENBACH	28-1 -32	Amsterdam		
Jacques KLEIN	17- 2-26	Amsterdam		
Harry KLEUVER	11- 6-12	Amsterdam		
Wim KLINKENBERG	7-12-23	Amsterdam		
Wim KLOMP	25-11-14	Amsterdam		
J. KNOL	13- 3-25	Amsterdam		
Fietje KONING	20- 3-31	Amsterdam		
* Louis KONING	18- 9-99	Amsterdam		
Arie KORLAAR	25- 8-09	Amsterdam		
Siem KORPER	25- 9-07	Amsterdam		
Ben KUSTER	17-12-04	Amsterdam		
Piet LANSER	19- 9-12	Aalsmeer		
Ab van der LIET	3- 3-17	Amsterdam		
Nico LUIRINK	30- 9-22	Amsterdam		
Gerard MAAS	17- 8-13	Amsterdam	P	
Max MEIJER	28- 5-08	Amsterdam		
Hanna MOLIN-GERRITZE	6-12-16	Amsterdam		
Esther MULLER-van WEST	30- 4-04	Amsterdam		
Jan OFFENBERG	17- 1-26	Amsterdam		
Ben POLAK	12- 9-13	Amsterdam		
Giel PREGHTER	16-10-24	Amsterdam		
Frederik van RAAT	3- 5-26	Amsterdam		
Hendrik RAVE	20- 3-31	Amsterdam		
Wim REKERS	29-11-20	Amsterdam		
Francina ROOS	10- 6-14	Amsterdam		
Wim van het SCHIP	22- 6-18	Amsterdam		
Bart SCHMIDT	10- 8-30	Amsterdam	P	
Fred SCHOONENBERG	24- 8-10	Amsterdam		

Michiel JANSSEN SCHOONHOVEN 3- 7-34 -Amsterdam
 Henk SCHOUMANS 3- 3-18 -Amsterdam
 Leen SEEGER 19- 5-91 -Amsterdam
 * Jan van SEGGELEN 16-11-21 -Amsterdam
 Klaas SMITS 16- 9-23 -Amsterdam
 Bep SPEL 4-10-27 -Amsterdam
 Wim SWART 5- 4-28 -Amsterdam
 Gerrit TIMMER 26- 1-18 -Amsterdam
 Ab VELTMAN 10-10-14 -Amsterdam
 Harry VERHEY 26- 2-17 -Amsterdam
 Annie VERPLAK 8- 3-17 -Amsterdam
 Ger VERRIPS 18-12-28 -Amsterdam
 Petrus VISBEEK 27- 4-16 -Amsterdam
 Martinus VLAAR 13- 3-04 -Amsterdam
 Theun de VRIES 26- 4-07 -Amsterdam
 Corrie WAGENER-de CLOE 5- 9-17 -Amsterdam
 Willem van der WAL 19- 8-28 -Amsterdam
 Roel WALRAVEN 13- 8-30 -Amsterdam
 Johannes van der WATE- 22- 9-24 -Amsterdam
 RINGEN
 Piet WEEL 15- 7-04 -Amsterdam
 Jan WENSVEEN 17- 8-11 -Amsterdam
 * Johannes WILDBRET 26- 9-23 -Amsterdam
 * Henri WILLE 21-11-32 -Amsterdam
 Nerdy van WIJK-BRINKMAN 11- 4-29 -Amsterdam
 Willem van WIJK 23-12-08 -Amsterdam
 Joop WOLFF 14- 3-27 -Amsterdam
 Catrien WOLFF-BULTJE 7- 1-28 -Amsterdam
 Henny ZWART-LOOYER 26- 1-33 -Amsterdam

District Zaanstreek.

Jacob BAKKER 4- 5-08 -Zaandam
 Marcus BAKKER 20- 6-23 -Zaandam
 Piet BAKKER 31-10-15 -Oostzaan
 * Jan BRASSER 2- 3-08 -Krommenie
 Adriaan GIERE 10- 8-13 -Zaandam
 * Jan GLIJNIS 17- 9-27 -Zaandam
 Gerrit GROOT 15- 3-23 -Wormerveer
 Wessel HARTOG 25- 5-11 -Koog a/d Zaan
 Joop HESSELMAN 15- 1-21 -Zaandam
 Meindert van der HORST 16- 1-10 -Zaandam
 Cor van der KOMMER 11- 8-22 -Assendelft
 Johannes van der KOMMER 25- 2-32 -Uitgeest
 Piet KUIPER 24- 5-92 -Wormerveer
 Willem MANS 6- 6-15 -Zaandam
 Arie ONDERWATER 11- 7-13 -Wormer
 Jan PELS 2- 2-09 -Krommenie
 Gerard POTHOVEN 4-11-26 -Krommenie
 Klaas ROL 24- 3-22 -Krommenie
 Johan SCHONE 1- 5-32 -Zaandam
 Cornelis TENTIJ 22- 9-10 -Zaandijk
 Cor van TONGEREN 17- 2-18 -Uitgeest
 * Johannes VLASVELD 6- 8-15 -Zaandam
 Pieter de VRIES 11- 3-20 -Koog a/d Zaan

District Noord-Holland-Noord.

Franciscus AARTS	12-10-20	Nd.Scharwoude
Harm BODDE	5-10-04	Wieringen
Hendrik de JONG	20- 8-26	St.Pancras
Joanna MARJOT-van DON	2- 2-97	Alkmaar
Gerrit de VRIES	18- 3-03	Andijk

District Kennemerland.

Cornelis BERGHUIS	5- 6-27	Beverwijk	
Henry BINDELS	30- 4-23	Haarlem	
Herman BLOM	31- 3-13	Zandvoort	
Hijman COHEN RODRIQUES	9- 3-12	Haarlem	
Gerrit HOORN	10- 7-15	Velsen	P
Dirk HUIG	8- 4-24	Haarlem	
** Mr. Michiel PROPER	21- 1-15	Haarlem	W
Martin SMITS	11- 6-22	Haarlem	
Johannes STAPHORST	21-10-23	Haarlem	
Teunis STOUTEN	10- 7-18	Haarlem	
Hendricus TEEUWEN	2-10-04	Haarlem	C
** Piet VOOREN	29- 4-05	Haarlem	C I
Jaap WOLFF	1 - 9-23	Haarlem	

District Den Haag.

Piet BAKKER	13-10-25	Ammerstol	P	M
* Casper van den BERG	31- 8-37	Den Haag		
Piet BOT	6- 4-15	Bergambacht		
Lena de BRUIN	5-10-27	Den Haag		
Maarten COMERINK	5- 6-23	Delft		
Mr.Toon de JONGE	11-2- 28	Den Haag		
Marinus MIDDENDORP	2-10-24	Den Haag		
Nico NOTENBOOM	16- 3-10	Delft		
Gerrit OUT	20- 2-13	Den Haag		
Gerrit van PRAAG	22- 9-85 *	Den Haag		
Anthonie van STRALEN	25- 6-28	Den Haag		
* Cornelis STRUIKMAN	29- 8-22	Den Haag		
Johannes VISSER	11- 2-27	Den Haag		
Hans de VOS	23- 9-26	Den Haag		
Jacoba VIJLBRIEF	11- 1-01	Leiden		
Joannes van de WEGE	12- 6-20	Den Haag		
Cornelis IJMKERS	3- 9-24	Den Haag		
* Johannis van ZUNDERT	1-12-30	Alphen a/d Rijn		

District Rotterdam.

* Frans BRANDSE (Diaz Bauste)	17-4-17	Rotterdam	
Lodewijk BOSCH	25-12-17	Rotterdam	
Nicolaas CLERX	8- 6-31	Rotterdam	
Hendrik GOUDKUIL	7- 8-16	Rotterdam	
Siem GROENENDIJK	25- 1-05	Rotterdam	R
Lodewijk van HALM	24- 2-11	Rotterdam	
Willem HARTSKEERL	22- 5-20	Rotterdam	
Jacobus HEKELAAR	11 -1-16	Rotterdam	
Els KARSTANJE	5-10-22	Schiedam	
Phu lps KOUDSTAAL	1- 1-23	Vlaardingen	
Gerrit LUKASSEN	26-11-06	Dordrecht	
George MAKKELIE	31- 8-30	Rotterdam	

Jan MALIEPAARD	4- 4-24	Rotterdam	I
* Petrus NELEMANS	16- 1-29	Rotterdam	
Gerardus van OOSTERUM	2- 4-13	Rotterdam	
Johannes PIEETE	7- 5-21	Rotterdam	
* Arjanus STRUIS	19-10-23	Vlaardingen	
Heiltje de VOS-KRUL	31-12-19	Rotterdam	P

District Noord-Brabant.

Jacobus CLERX	25- 7-26	Bergen op Zoom
Johannes van ES	25-11-33	Tilburg
Johannes van ESCH	20- 9-31	Eindhoven
Jacobus FAES	31-12-99	Eindhoven
Franciscus GOVERS	16- 7-21	Tilburg

District Limburg.

Frits DRAGSTRA	6-10-27	Heerlen
Christiaan HORSELENBERG	11- 2-13	Brunssum
* Theodorus van der LAAN	23- 5-25	Heerlen
* Bertus PUNSELIE	30- 5-15	Heerlen
Otto SCHUMACHER	10-11-08	Heerlen
* Johannes van VLIMMEREN	14-11-05	Heerlen

District Zeeland.

Casper MULDER	12- 4-21	Vlissingen
* Elbertus PEL	19-10-23	Vlissingen

* * *